

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XV. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

11. BŘEZNA 2007

Z obsahu:

Na cestě

k velikonočnímu tajemství
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
21. února 2007
- strana 2 -

Umučení (3)

Další pokračování z knihy
Cataliny Rivas „Umučení“
- strana 4 -

Maria Spoluvykupitelka

Thomas Niggel, OSB
- strana 7 -

Přesvědčena, že ji vede Bůh

Helga Seberniková,
žena, která se angažuje
pro mládež
- strana 9 -

Gender-revoluce

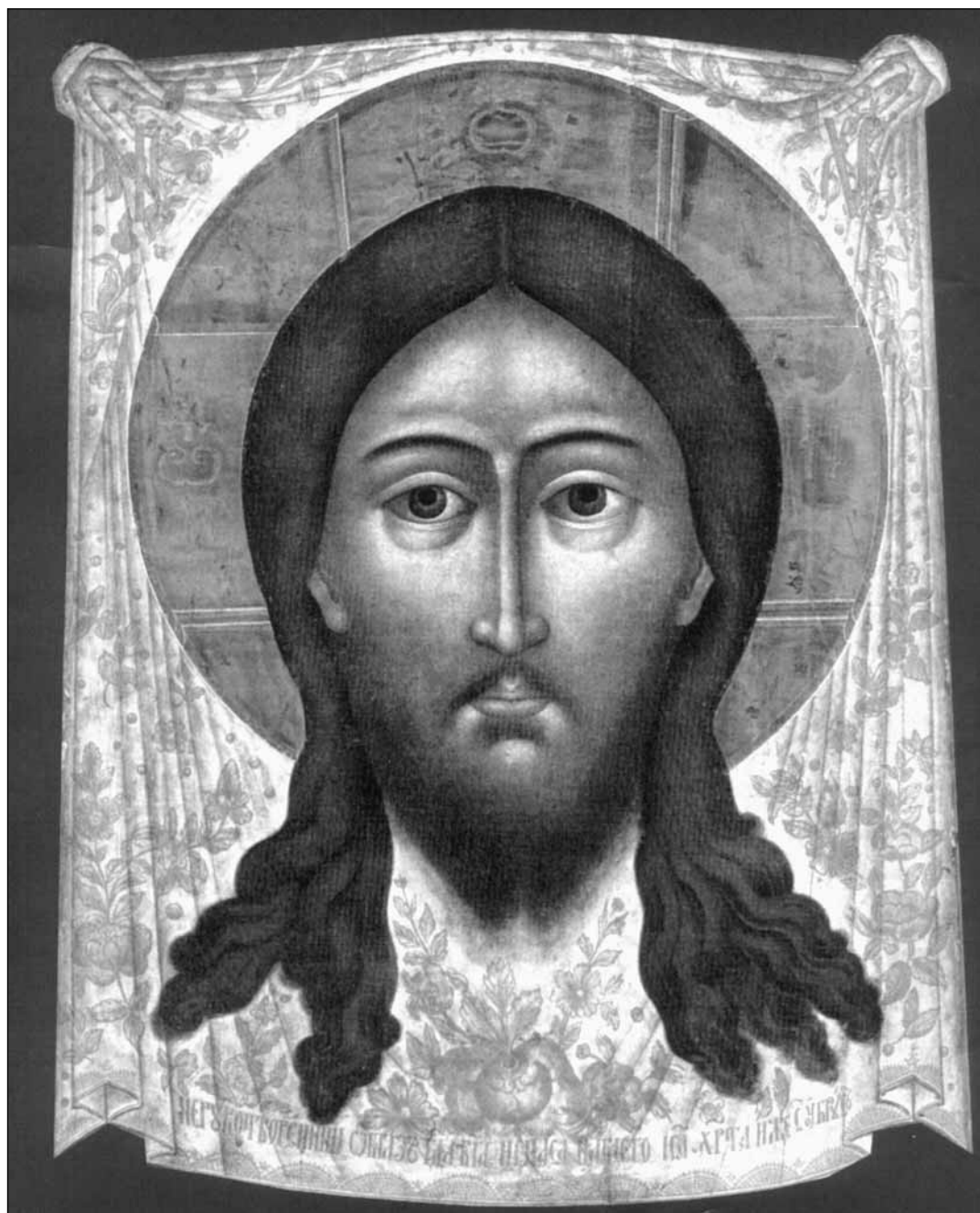
Popření samozřejmosti,
že se člověk rodí
jako muž nebo žena
- strana 11 -

Zamyšlení před zmučenou Tvář

- strana 13 -

Zemřel P. Petr Baran,
salesián Dona Boska

- strana 14 -

Petře, Jane, Jakube! ... Vstaňte, pohled'te na moji tvář ...

(K „Umučení“ na str. 4)

Popeleční středa, kterou dnes slavíme, je pro nás křesťany zvláštním dnem, který se vyznačuje usilovným duchem usebranosti a rozjímání. Nastupujeme totiž cestu postní dobou, což je čas naslouchání Božímu slovu, modlitby a pokání. Je to čtyřicet dní, během kterých nám bude liturgie pomáhat, abychom znovu prožívali významné fáze tajemství spásy. Jak víme, člověk byl stvořen, aby byl Božím přítelem. Ale hřích prarodičů zbouřil tento vztah důvěry a lásky a učinil tak lidstvo neschop-

ným uskutečnit své původní povolání. Avšak díky výkupné Kristově oběti jsme vytrženi z moci zla. Kristus totiž, jak píše apoštol Jan, se stal obětí na usmíření našich hříchů (srov. 1 Jan 2,2.); i svatý Petr připojuje: On zemřel jednou provždy za hříchy (srov. 1 Petr 3,18).

Cesta k obnovenému znovuzrození

Také pokřtěný, který zemřel hříchu, opět se narodil k novému životu, obnovený zdarma k důstojnosti Božího dítěte. Proto byl v prvním křesťanském společenství pokládán křest za „první zmrtevýchvstání“ (srov. Sk 20,5; Řím 6,1-11; Jan 5,25-28). Proto již od prvopočátku byla postní doba prožívána jako doba bezprostřední přípravy na křest, který pak byl slavnostně vykonán o velikonoční vigílii. Celý půst je cestou k tomuto velkému setkání s Kristem, tomuto ponoření do Krista a obnovení života. Jsme již pokřtěni, ale křest často není příliš účinný v našem každodenním životě. Proto také pro nás je čtyřicetidenní půst obnoveným „katechumenátem“, ve kterém jdeme vstříc novému setkání s naším křtem, abychom ho zno-

Na cestě k velikonočnímu tajemství

vu hluboce objevili a prožili a stali se opět opravdovými křesťany. Půst je tedy příležitostí „znovu se stát“ křesťany skrze vytrvalý proces vnitřní proměny a skrze pokrok v poznání Kristovy lásky. Obrácení není něco jednou pro vždy, ale je to proces, vnitřní cesta celého našeho života. Tato cesta obrácení podle evangelia se nemůže omezit pouze na zvláštní období roku: je to cesta pro každý den, kterou je třeba obejmout v celém období našeho života, každý jeho den. Z tohoto zorného úhlu je postní doba pro každého křesťana a pro všechny církevní obce duchovním obdobím příhodným k tomu, abychom se cvičili s větším úsilím v hledání Boha a otevřeli srdce Kristu. Svatý Augustin jednou řekl, že náš život je jedi-

ným cvičením v touze přiblížit se k Bohu, stát se schopnými, abychom Bohu dovolili vstoupit do našeho bytí. Říká: „Celý

život horlivého křesťana je svatá touha. „Je-li tomu tak, pak jsme v postní době ještě více podněcováni, abychom „vytrhali ze svých tužeb kořeny marnosti“ a vychovali srdce k touze, tj. k lásce k Bohu. „Bůh,“ říká sv. Augustin, „tato slabika je všechno, po čem tou-

žíme“ (srov. Tract. In Iohn., 4). A doufejme, že skutečně začneme toužit po Bohu, a tak i po pravém životě, po samotné lásce a pravdě.

Místo seberealizace návrat ke Stvořiteli

Jak příhodně tedy vyznívá Ježíšova výzva, kterou uvádí evangelista Marek: *Obratě se a věřte evangelium* (srov. Mk 1,15). Upřímná touha po Bohu nás vede, abychom odvrhli zlo a konalí dobro. Toto obrácení srdce je především nezasloužený dar toho, který nás stvořil pro sebe a v Ježíši Kristu nás vykoupil: naše pravé štěstí spočívá v tom, že zůstáváme v něm (srov. Jan 15,3). Z toho důvodu on předchází svou milostí naši touhu a provází naše úsilí o obrácení. Co to opravdu znamená obrátit se? Obrátit se znamená hledat Boha, jít s Bohem, následovat učenlivě učení jeho Syna, Ježíše Krista..., obrácení není úsilí o seberealizaci, protože lidská bytost není architektem svého věčného osudu. Nejsme stvořeni sami pro sebe. Proto je seberealizace protičení a je to také pro nás příliš málo. Máme mnohem vyšší určení. Mohli bychom říct, že obrácení spočívá právě v tom, nepokládat sebe za „stvořitele“ sebe samého a tak objevit pravdu, protože nejsme svými autory. Obrácení spočívá v tom, když svobodně a s láskou přijímáme skutečnost, že závisíme ve všem na Bohu, našem pravém Stvořiteli, že závisíme na lásce. To není závislost, ale svoboda. Obrátit se znamená tedy nesledovat vlastní osobní prospěch – což je věc, která pomine –, nýbrž opustit všechny lidské jistoty, takže se s prostotou a důvěrou odevzdáme následování Pána, aby se pro každého stal Ježíš, jak ráda říkávala blahoslavená Tereza

Editorial

Šokující informace od Gabriely Kubyové jsou dalším dokladem, že nepřítel pracuje na plné obrátky. Zbývá vůbec ještě něco, co by člověk nechtěl podrobit výlučně své vlastní vůli a svému rozhodování? Od dřívějšího filozofického bezbožectví přešel do fáze praktického proti-božectví a chce být sám sobě bohem.

Nepřítel si k tomuto působení zajistil klíčové pozice jak na mnoha rozhodujících politických místech, tak především v médiích. Někdy to vypadá, jako bychom byli proti jeho vlivu bezmocní. Nejsme, pokud mu pro své pohodlí a lhostejnost sami neumožňujeme, aby zaséval jed do duší a svědomí našich dětí a mládeže. Tyto dětské duše potřebují od samého počátku silné zážitky z blízkosti a péče Přítele dětí. Potřebují prožívat konkrétně „agapé“ i „eros“ Boží lásky. Televizní poplatek je povinný,

ale televizní podívaná nikoliv. Dostáváte do rukou mnohem cennější program. Posadte se večer místo kolem obrazovky kolem kříže a udělejte si svou podívanou: předčítejte si větu za větou, co nám Ježíš vypráví o svém umučení. Od Panny Marie se pilně učme modlitbě a oběti a od Helgy Sebernikové angažované křesťanské aktivitě.

Situace, kterou zaznamenal evangelista Lukáš a o které slyšíme tuto neděli, docela zapadá do naší současnosti. Stále k nám doléhají zprávy o těch, kteří zcela nečekaně zahynuli, a tyto zprávy jen potvrzují to, co bychom měli mít ustavičně na mysli: „Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.“ Kolik roků už chodí Pán hledat ovoce na našem stromě? Nemá všechny důvody, aby nad námi dospěl k závěru: „Proč mají ještě zabírat půdu?“

Pokračování na str. 7

Podmínky milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Nebudete-li činit pokání,
všichni zahynete.**

Starozákonní čtení se opět vrací k tématu, které ti ukazuje, jak si Bůh povolává proroka do svých služeb. Jeho pozvání přichází zcela nečekaně, oslovuje vyvoleného uprostřed jeho každodenních běžných povinností. Aby ses i ty mohl přiblížit k *hořícímu keři*, *zuj své opánky*. Probuď ve svém srdci náležitou úctu, kdykoliv přistupuješ k tomu, co je *svaté*, na místo, které svou přítomností posvěcuje sám Nejvyšší.

Hospodin přichází osobně za svým národem, protože ho miluje, vyvolil si ho a smiloval se nad ním, když trpěl v cizím otroctví. Čeho se může nadít Boží lid od pohanského světa? Za hrnci masa se skrývá záměr zneužít a nakonec vyhubit vyvolený národ.⁽¹⁾ Proto Pán posílá Mojžíše, aby převedl jeho lid z otroctví do *země oplývající mlékem a medem*. Co je k tomu zapotřebí? Aby tento lid uvěřil Božímu proroctví a nechal se od něho vést v plné důvěře v moudrý Boží plán. Cesta povede pouští, protože to má být cesta očištění.

Všechna Hospodinova dobrodíní a četné zázraky, které tuto cestu provázejí, jsou důkazem toho, jak velice miluje svůj lid a jak touží přivést všechny do zaslíbené země. A přesto *většina z nich se Bohu nelíbila a pomřeli na poušti*. Dobře si uvědom, jak velikou urážkou dobrotivé Boží péče je *reptání* proti Bohu a jeho prorokovi, odmítání nesmírných Božích darů a touha vrátit se zpět do poroby a ke stravě pohanského světa. Propadne záhubě, kdo se odvrací od Hospodina, odmítá jeho plán a pyšně si myslí, že sám nejlépe ví, *co je mu ku prospěchu*.⁽²⁾

Osudy lidu putujícího pouští jsou až příliš jasné a výmluvné a měly by být dostatečnou *výstrahou pro nás*, kteří *žijeme v poslední době*. I ten, komu Bůh z ryzí otcovské lásky uděluje v hojnosti své dary, může se svým reptáním proti prorokům a touhou po špatnostech nakonec *znelibit Bohu*. Apoštol varuje právě ty, kteří jsou si nejvíce jisti sami sebou: *Kdo se domnívá, že stojí, ať si dá dobrý pozor, aby nepadl!*

Přijmi toto varování s největší vážností, zvláště proto, že ve stejném duchu promlouvá k tobě dnes i sám nejdobrotivější Spasitel. Boží dobrota a milosrdenství nic neprospěje tomu, kdo nechce upřímně

ně přijmout výzvu k pokání. Jestliže tě zatím nikdo *nepobil*, ani na tebe *nepadla věž*, není to důkaz tvé spravedlnosti, ale Boží slitovnosti, která stále ještě vyčkává, že přece jen přijmeš její výzvu a nastoupiš cestu upřímného pokání. To Ježíš se tě zastává v naději, že bys ještě mohl přinášet dobré *ovoce*. Proto *okopává, zúrodňuje tvou půdu*, zahrnuje tě svými milostmi a dary, posílá za tebou své proroky, kteří tě vytrvale vyzývají k obrácení, posílá ti varovné zprávy o mnoha *Galilejských*, kteří zahynuli a hynou. *Jak vysoko je nebe nad zemí, tak velká je jeho láska k těm, kdo se ho bojí*.⁽³⁾ Ale tato jeho láska očekává, že nebudeš *neplodným fíkovníkem*. Jestliže bude marně hledat u tebe *ovoce*, může se ti stát, že přijde dnes nebo zítra již naposled a řekne: *Proč má zabírat místo, když na něm nic nenalézám?*

Ani Boží milosrdenství nezmůže nic tam, kde nedostává potřebnou kladnou odpověď. Může tě vyvést z egyptského otroctví, otevřít ti cestu spoustami vod, může ti pomáhat a sloužit svými obdivuhodnými skutky, ale cestu do země zaslíbení musíš ujit sám s důvěrou v jeho slovo, s věrností k jeho příkázáním, bez reptání a bez ohlížení. Dává ti přece mnohem víc než kamenné desky Zákona v arše. Nabízí ti úmluvu a stánek svého Nejsvětějšího Srdce. Dává ti něco mnohem vzácnějšího a výživnějšího než manu a křepelky: dává ti za pokrm sám sebe. Nenapájí tě vodou ze skály, ale Krví ze svého probodeného boku. Jestliže takto obdarován si troufáš vracet se k myšlenkám na *hrnce plné masa, na ryby, na okurky, melouny, pór a cibuli*⁽⁴⁾, jimiž tě držel Nepřítel v otroctví a slepotě, pak nejsi hoden nabízené Boží svobody a jeho láska k tobě byla marná. Na místo pro tebe připravené a vyhrazené zasednou *celníci, hříšníci a pohané*,⁽⁵⁾ kteří *mají víru, jakou nenašel u tebe. Ti budou stoulat v království nebeském, synové království však budou vyhnáni ven do tmy*.⁽⁶⁾

Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho vykonal?⁽⁷⁾ Neohlížej se na to, co dělají ostatní. I *většina se může Bohu nelíbit*, ačkoliv se jí dostalo tolika darů. I kdyby všichni reptali, drž se Pána, *veleb ho a nezapomínej na žádné jeho dobrodíní*.⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Ex 1,16; ⁽²⁾ srov. Lk 19,42; ⁽³⁾ resp. žalm 103; ⁽⁴⁾ srov. Nm 11,4; ⁽⁵⁾ Lk 5,29n; ⁽⁶⁾ Mt 8,11n;

⁽⁷⁾ srov. Nm 14,11; ⁽⁸⁾ resp. žalm 103

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 3,1-8a.13-15

Mojžíš pásl stádo svého tchána Jitra, midjánského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Díval se, a hle - keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní jev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ (Bůh) řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha. Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek na bírice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“ Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‚Posílá mě k vám Bůh vašich otců.‘ Když se zeptají: ‚Jaké je jeho jméno?‘ - co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Ten, který jest, posílá mě k vám.‘“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!‘ To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení - 1 Kor 10,1-6.10-12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhubce. To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium - Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísl Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“

Vypravoval pak toto podobství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: ‚Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?‘ On mu však odpověděl: ‚Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.‘“

Umučení (3)

*Další pokračování z knihy Cataliny Rivas „Umučení“,
ve které Pán sám komentuje své umučení.*

Ježíš hledá své apoštoly, kteří usnuli

Navzdory nepředstavitelné zátěži, ohromné únavě i krvavému potu, kterými jsem byl nesmírně zdrcen, vydal jsem se hledat své apoštoly.

Petře, Jane, Jakube! Kde jste, že vás nevidím bdělé? Vstaňte, pohleďte na moji tvář, na mé třesoucí se Tělo v této trýzni, kterou zakouším! Proč spíte? Vstaňte a modlete se spolu se mnou. Potím se pro vás Krví!

Petře, můj vyvolený učedníku, cožpak tě nezajímá mé utrpení?... Jakube, tobě jsem věnoval tak velikou přízeň, podívej se na mne a rozpomeň se! A ty, Jane, jak to, že jsi usnul s ostatními? Uneseš více než oni... Nespěte, bděte a modlete se se mnou!

Čeho se mi dostalo? Ještě hlubší opuštěnosti, neboť hledali svou vlastní úlevu. Ani oni nejsou se mnou. Kam jinam mám jít?... Je pravda, že mi Otec dal jen to, o co jsem žádal, aby rozsudek nad celým lidstvem dopadl na mne. Můj Otče, pomoz mi! Ty můžeš všechno, pomoz mi! Modlil jsem se znovu jako člověk, který ztratil veškerou naději a který touží po pochopení a úlevě z výšin. Co však mohl Otec dělat, když jsem si svobodně zvolil zaplatit za vše? Má volba se nezměnila. Nicméně přirozený odpor přerostl do té nejvyšší míry, že mé lidství bylo zcela přemoženo.

Znovu jsem padl tváří na zem hanbou za vaše hříchy, znovu jsem prosil Otce, aby mi odňal tento kalich. On odpověděl, že pokud z něho nebudu pít, bude to jako bych nepřišel na tento svět, a aby mne utěšil, připomněl mi mnoho tvorů, kteří přijmou účast na mých agoniích v Zahradě.

Odpověděl jsem: – Otče, nedovol, aby se stala má vůle, ale Tvá. Tento anděl mne ujistil o Tvé lásce a tato malá útěcha, již jsi mi poslal, měla dobrý účinek i na můj přirozený odpor. Dej mi mé tvory, jež jsem vykoupil. Ty sám si je vezmi, protože kvůli Tobě jsem vše přijal. Chci vidět Tvé uspokojení. Obětuji Ti všechno své utrpení a svou nezměněnou vůli, která se vpravdě od Tvé neliší, neboť jsme vždy byli jedno... Otče, jsem rozdrcen, ale takto poznají naši lásku. Tvá vůle ať se stane, ne má!

Znovu jsem se vrátil, abych vzbudil své apoštoly, ale paprsek božské spravedlnosti mi nedopřál útěchu... Když mne uviděli jako šíleného člověka, naplnil je strach. Nejvíce trpěl Jan. Já tichý... oni ohromeni... Jen Petr našel odvahu promluvit. Ubohý Petr, kdyby jen tušil, že část mého rozechvění způsobil on sám.

Vzal jsem s sebou své tři přátele, abych v nich a jejich lásce našel úlevu, aby mi oni mohli pomáhat tím, že sdílejí moji muka a modlí se spolu se mnou... Jak mohu popsat, co jsem cítil, když jsem je viděl spát?

Jak mé Srdce trpí dokonce ještě i dnes, chce-li nalézt úlevu u svých duší, přijde k nim, a nalezne je spící. Vícekrát jsem je chtěl vzbudit a vyvést ze zajetí sebe samých a odvést je od jejich starostí. Odpovídají mi slovy či skutky: „Teď ne, jsem při-

liš unavený, mám moc práce, tohle škodí mému zdraví, potřebuji trochu času, chci trochu klidu.“ Naléhám a jemně říkám takové duši: „Neboj se. Pokud kvůli mně zanecháš svého odpočinku, odměním tě. Pojď a modli se spolu se mnou, jen jedinou hodinu! Podívej, toto je chvíle, kdy tě potřebuji! Zdrž tě to, když se teď zastavíš?“ Kolikrát už jsem slyšel tutéž odpověď!

Ubohá duše, nebyla jsi schopná ani jedinou hodinu se mnou bdít. Brzy přijdu, a ty mne neuslyšíš, protože spíš. Budu ti chtít dát Milost, ale dokud spíš, nebudeš ji moci přijmout. A jakou máš jistotu, že později budeš mít sílu se probudit?... Je možné, že bez otravy bude tvá duše slabá a ty nedokážeš vyjít ze své letargie.

Mnohé duše už smrt zaskočila uprostřed hlubokého spánku. Kde a jak se potom probudily?

Drahé duše, chci vás také naučit, jak neúčinné a marné je hledat úlevu u tvorů. Jak často jsou to bytosti, které jen spí, a místo toho, abych u nich našel odpočinku, které u nich hledám, opouštím je s hořkostí, neboť neodpovídají ani na naše přání ani na naši lásku.

Když jsem se modlil ke svému Otci a prosil o pomoc, má zarmoucená a osamělá duše

zakoušela smrtelná muka. Přemáhala mne tíha nejhorší nevděčnosti.

Krev, která vytékala všemi póry mého Těla a která se měla za krátko vyřinout ze všech mých ran, bude pro nesmírné množství duší, které budou zatraceny, zbytečná. Mnozí mne odmítnou a mnozí mne nebudou znát! Později prolíjí svou Krev za všechny a mé zásluhy bude moci každý využít. Božská Krev! Nekonečné zásluhy! A přesto pro mnohé a mnohé duše bez užítku!

Ale tou dobou už jsem vyšel vstříc dalším věcem a má Vůle se sklonila k naplnění mého utrpení.

Lidé, když jsem trpěl, zcela jistě to nebylo bez důvodu a bez ovoce. Ovoce, které jsem získal, je Sláva a Láska. Nyní je na vás, abyste mi s mou pomocí dali nájevo, že oceňujete mé dílo.

Já se nikdy neunavím. Pojďte ke mně! Pojďte k tomu, který se chvěje Láskou k vám a který jediný ví, jak vám dát skutečnou Lásku, která vládne v nebi a která vás nyní proměňuje na zemi.

Duše, které zakoušíte moji žízeň, napijte se z mého hořkého a slavného kalicha, neboť vám říkám, že Otec si přeje některé krůpěje z tohoto kalicha vyhradit právě vám. Přemýšlejte o těchto několika kapkách vzatých ode mne, a pak, pokud věříte, neříkejte mi, že je nechcete. Já jsem nestanovil žádné omezení a ani vy byste je neměli stanovit. Já jsem byl zničen bez milosti. Pro tuto lásku byste mi měli dovolit, abych zničil vaši samolibost.

Já jsem Ten, který ve vás působí, právě tak jako Otec působil ve mně tehdy v Zahradě.

Já jsem ten, který vám dává trpět, abyste jednoho dne mohli být šťastní. Buďte nyní poslušní, buďte učenliví a napodobujte mne, protože to vám velice pomáhá a mne to nesmírně těší. Neztraťte nic, ale spíše získávejte lásku. Jak bych mohl dovolit, aby mé milované postihly

UŽITEČNÁ FORMA POSTU

Katolická a evangelická církev v Horním Rakousku vyzvala automobilisty k „autopůstu“ jako k účinnému prostředku k ochraně životního prostředí. Věřící by měli od Popeleční střeďy do Velkého pátku častěji používat místo auta veřejnou dopravu. Kdyby se tak zachovali všichni v Horním Rakousku, ušetřili by životnímu prostředí 116 000 tun CO₂. Hornorakouský dopravní podnik vydal pro tuto příležitost zvýhodněné jízdenky.

PAPEŽOVY EXERCICIE

Kazatelem letošních duchovních cvičení ve Vatikáně byl emeritní arcibiskup z Bologně kardinál Giacomo Biffi. Tento kardinál je autorem knížky „Pinocchio a otázka po Bohu“, ve které dokazuje, že za touto postavou, známou i z našich Večerníčků, se skrývá hluboce křesťanské téma o cestě člověka k Bohu. Pinocchio odhaluje lživost ideologií a poukazuje otevřeně na lidské slabosti.

Duchovní cvičení pro papeže a římskou kurii se konala v prvním postním týdnu od 24. února do 3. března.

skutečné ztráty, když se mi snaží projevat lásku?

Čekám na vás. Stále čekám a neunavím se. Pojďte ke mně, pojdte tak, jak jste. Nevadí to, pokud jen přijdete. Pak uvidíte, jak vaše čela ozdobím šperky, těmi kapkami Krve, které jsem prolil v Getsemanech – jsou to vaše krůpěje, pokud je chcete.

Pojď, pojď, duše, k Ježíši, který tě volá.

Řekl jsem – můj Otče, a nikoliv – můj Bože. To vás také chci naučit: když vaše srdce trpí nejvíce, měli byste říkat „můj Otče“ a prosit ho o útěchu. Ukažte mu svá trápení, své strachy a s nářkem mu připomínejte, že jste jeho děti. Řekněte mu, že vaše duše už to nemůže unést! Proste s dětinou důvěrou a čekejte, protože váš Otec vám pomůže, dá vám nezbytnou sílu projít skrze soužení, i těm duším, které důvěřují... Toto je Kalich, který jsem já přijal a vyprázdnil až do poslední kapky. To proto, abych vás naučil, drahé děti, že už nikdy nesmíte uvěřit, že utrpení je zbytečné. Pokud pokaždé nevidíte výsledky, vzdejte se vlastního soudu a dovolte Boží Vůli, aby se na vás naplnila.

Já jsem necouvl. Naopak, s vědomím, že právě v Zahradě mne zajmou, zůstal jsem tam. Nechtěl jsem prchat před svými nepřáteli...

Má dcero, dnes večer dovol, aby má Krev zavlázila a posílila kořeny tvé maličkosti.

Jidáš vydává Ježíše

Poté, co mi posel mého Otce přinesl úlevu, jsem uviděl, jak ke mně přistupuje Jidáš v doprovodu všech, kteří mě měli zajmout. Měli provazy, hole a kameny... Vykročil jsem k nim a řekl jsem: „Koho hledáte?“ V té chvíli Jidáš položil ruku na mé rameno a políbil mě...

Jak velké množství duší mne prodalo a ještě prodá za mizernou cenu požitku, pro chvilkovou a pomíjivou rozkoš... Jak ubohé jsou duše, které hledají Ježíše tak jako tito vojáci.

Duše, které miluji, vy, které přicházíte ke mně a přijímáte mne do svého nitra, které mi tolikrát opakujete, že mne milujete..., vzdáte se mne, poté co mne přijmete? Na místech, která navštěvujete, jsou kameny, které mě zraňují, rozhovory, jež mě urážejí, a vy, kteří jste mě dnes přijali, zde na těchto místech ztrácíte překrásnou bělost Milosti.

Proč duše, které mě znají, se mě znovu a znovu taktó vzdávají, a přitom se chlubí svou zbožností a nezištnou láskou? Vše, co by vám mělo opravdově pomáhat získat větší zásluhy... Není to pro vás jen zástěrka, abyste skryli svůj prohřešek shromáždování pozemských dober? Bďte a modlete se! Bojujte bez odpočinku a nedovolte, aby se va-

še špatné náklonnosti a slabosti staly zvykem.

Hle, tráva se musí pokosit každý rok a možná ještě častěji. Musíte obdělávat a čistit půdu. Musíte ji zkultivovat a pečlivě vytrhávat každý plevel, který vyraší.

Právě tak musíte s velkou horlivostí pečovat o duši a musíte vyrovnat pokřivené sklony.

Nevěřte, že duše, která mne zaprodává a oddává se těžkému hříchu, tímto těžkým hříchem začala.

Velký pád obvykle začíná něčím maličkým: něčím, co má duše ráda, slabostí, dovoleným souhlasem, potěšením, které není zakázáno, ale také není příliš vhodné... Taktó se duše začíná zaslepovat, umenšuje se v mi-

losti, vaše síly a nakonec je duše udolána. Pochopte toto: jestli je smutné přijmout urážku a nevděk od kterékoliv duše, oč smutnější je, pokud přichází od mých nejmilovanějších, vyvolených duší. Nicméně, ostatní mi mohou přinést náhradu a potěšit mne.

Duše, vy, které jsem si vybral za místo svého odpočinku, zahrado mých potěšení, od vás očekávám mnohem více jemnosti, více něhy a mnohem více lásky. Očekávám, že se stanete hojivým balzámem pro mé rány, že otřete mou potřísněnou a znečištěnou tvář, že mi pomůžete osvětlit tolik zaslepených duší, které se mě v temnotě noci zmocňují a svažují mě, aby mě usmrtily.

Nenechávejte mě o samotě... Probuďte se a pojdte, neboť moji nepřátelé jsou zde!

Když ke mně přistoupili vojáci, řekl jsem: „Já jsem!“ Tataž slova opakuji duši, která právě upadá do pokušení: „Já jsem, ještě je stále čas, a jestli chceš, odpustím ti. A místo toho, abys mě spoutal provazy hříchu, já tě svážu do okovů Lásky. Pojď, já jsem ten, který tě miluje, ten, který má veliký soucit s tvými slabostmi, ten, který úzkostlivě čeká na to, až tě bude moci obejmout.“

Prozkoumáme-li dobře příběh mého zatčení, nalezneme zde mnoho důležitých podrobností. Kdyby Petr neudeřil Malchuse, neměl bych příležitost upozornit vás na to, jakým způsobem chci, abyste za mne bojovali.

Pak jsem použil přísloví, abych napomenul Petra a obnovil Malchusovo ucho, protože nemám rád násilí, vždyť jsem Pánem svobody. Všimněte si, že kromě toho jsem také Petrovi vyjádřil pevnou touhu po naplnění mého Utrpení a nechal jsem ho uvažovat nad skutečností, že kdybych chtěl, Otec by mě bránil svými Anděly.

Vidiš, kolik věcí je skryto v jediné epizodě? Ale nejdůležitější je právě ono poučení pro vás

Hieronymus Bosch: Korunování trním, olej na dřevě, Národní galerie v Londýně

všechny o tom, jak bojovat s nepřáteli. Je-li někdo jako já, postupuje takto: nechá se odvléct, kam si přeje ho odvléct, protože bude mít sílu pro chvíle, které nevyhledává ani svět (člověk), ani lidská zkušenost, ani rafinovanost sebelásky. Ne, kdokoliv je jako já, zůstane v situaci, do které je postaven, a obdrží neznámou, ale mocnou sílu k přemožení svých utlačovatelů. Můj opravdový učedník koná i ty nejnepravděpodobnější věci, aniž i v tom nejmenším poruší mé záměry s ním. To svět se kochá výstřednostmi, velikáštvím a předváděním vlastní nadřazenosti. S tímto duchem jsem se utkal a porazil jsem ho. Proto jsem vám všem řekl, abyste byli odvažní, neboť svět je poražen a nemůže vás oddělit od jednoty se mnou, pokud se nesjednotíte s ním. Pokud však ano, budete muset trpět následky dalších těžkostí, neboť já nedopustím vítězství zbraněmi světa. Mnohokrát tedy bude vaším soupeřem svět i já – svět kvůli své sobecké lásce a já pro ryzi Lásku, Lásku vašeho skutečného dobra.

A proto už žádné údery do uší vašich nepřátel jako Petr, aniž byste plně přijali Kalich, který vám já nabízím. Kalich, ve kterém máte spatřovat mou Vůli, tak jako jsem já viděl Vůli svého Otce, když jsem se zeptal milovaného Petra: „Ty nechceš, abych pil z Kalicha, který mi dává Otec?“

Stále rozjímejte o mém Utrpení, ale také důvěrně pronikněte do mého Ducha, což na vás bude mít příznivé účinky a způsobí, že mne budete napodobovat. Přirozeně, že já jsem ten, který ve vás tyto věci působí, ale musíte se také snažit, a tak později dosáhnete toho, co říkám.

Ach! Kdyby jen člověk mohl pochopit tuto stránku mého Utrpení. O kolik snazší by bylo pro něho napodobit můj Život!

Kupředu, mé děti, vše je otázkou lásky, a ničeho jiného. Lásky a mého díla, které chci ve vás

S jakou pokorou a láskou, s jakou nesrovnatelnou odevzdaností odpovídala moje milovaná Matka znovu a znovu na každé Boží volání.

Její Srdce, které jako žádné jiné bylo stvořeno pro lásku, bylo skrze její ustavičné ANO k Boží vůli tak velice spjato s trojedinou Boží láskou, že ona žila zcela jen v této lásce a z této lásky a stala se tak Matkou Lásky, Matkou Milosti, Matkou Vykoupení.

Kterému srdci jsem měl svěřit své otevřené Srdce a své rány, které jsem utrpěl z lásky, když ne jejímu Srdci.

Tak jako mě s celou svou mateřskou láskou přijala z kříže a nesla, tak mě její mateřská láska nese dále. Nese jako Prostřednice všech milostí mé rány, můj odkaz lásky. A tuto svou milovanou Matku jsem vám daroval. Matka Vykoupení je Matkou mojí ukřižované lásky a je tak Matkou mého vítězství nad peklem a smrtí.

Sestra Františka od Ukřižované Lásky

uskutečnit, vaši stále větší lásky ke mně. Přestaňte argumentovat lidským způsobem, otevřete svou mysl mému slovu, kterým k vám mluvím. To je důležité!

Jste moji ze třech důvodů: vytvořil jsem vás z ničeho, vykoupil jsem vás a jednou obdržíte část mé Koruny a Slávy. Proto si musíte zapamatovat, že z těchto třech důvodů mi na vás záleží a že nikdy nepřestanu dbát o ty, které jsem stvořil, zachránil a ve kterých má být má Sláva.

Jste vedeni na tuto cestu a musíte ji celou projít. Tak jako u mne, nebude to dobré jen pro vás, ale také pro mnoho vašich bratrů a sester, kteří mají ode mne skrze vás přijmout milost a život. Pokročte, neboť mě to těší, uče se, neboť Lásky vás chce zcela vlastnit. Dávám vám své požehnání, naplnění slibu. Všem vám ho dávám s mocí, která mne jako člověka velmi těší. Dávám vám moc, která je vaše vlastní, a radost, že vás odměním, což potvrdí mou nekonečnou Lásku k vám.

Má hodina přišla, hodina, ve které jsem musel uskutečnit obět' a vydat sám sebe vojákům s mírností jehňátka.

Ježíš je veden před Kaifáše

Byl jsem předveden před Kaifáše, kde se mi dostalo posměšků a urážek. Jeden z jeho vojáků mě uhodil do tváře. Byla to první rána, kterou jsem dostal, a v ní jsem spatřil první smrtelný hřích mnoha duší. Dopustily se

ho poté, co žily v milosti... Tolik dalších hříchů následovalo ten první a slouží jako příklad těch duší, které také zhřeší.

Moji apoštolové mě opustili a Petr zůstal ze zvědavosti ukryt za plotem mezi sluhy. Lidé okolo se snažili shromáždit obvinění proti mně, zločiny, které měly později vyvolat hněv zkažených soudců. Viděl jsem zde tváře všech démonů, všech zlých andělů. Obvinili mě z rušení pořádku, z pobuřování a vydávání se za falešného proroka, z rouhání a ze znesvěcování sabatu. A vojáci, vydráždění pomluvami, na mě křičeli a vyhrožovali mi.

Pak vykřikla má tichost a celé mé Tělo se roztrásl. Kde jste, apoštolové a učedníci, kteří jste byli svědky mého života, mého učení i mých zázraků? Nikdo z těch, od kterých jsem očekával nějaký důkaz lásky, ani jeden z nich tu nezůstal, aby mě bránil. Jsem sám, obklopen vojáky, kteří mě chtějí pohltit jako vlci.

Uvažujte, jak zle se mnou zacházeli: jeden mě uhodí do obličeje, jiný mě potřísí svými nečistými slinami, další mi zkroutí tvář, aby mne zesměšnil, další tahá můj vous, další svými prsty kroutí mé paže, další mě kolenem udeří do přirození, a když upadnu, jiní dva mě táhnou za vlasy.

Petr zapírá Ježíše

Zatímco se mé Srdce obětuje, aby trpělo všechna tato muka, Petr, kterého jsem nazval

Vůdcem a Hlavou Církve a který před několika hodinami přislíbil, že mě bude následovat až na smrt, mě zapírá, a to odpovíká na prostou otázku, která mu měla posloužit, aby o mně vydal svědectví. A jak ho stále více zachvacuje strach, když mu otázku zopakují, dokonce přísahá, že mě nikdy neznal ani nebyl mým učedníkem. Když se ho zeptají potřeťi, odpovídá se strašným zaklínáním.

Děťátka, když mi svět odpovuje a popouzí proti mně i mé vyvolené duše, jsem opuštěn a zapírán. Víte, jak ohromný je to smutek a hořkost mého Srdce?

Řeknu jim, tak jako jsem řekl Petrovi: Duše, kterou tolik miluji, což si nepamatuješ na důkaz mé lásky, který jsem ti dal? Zapomněla jsi snad, kolikrát jsi mi slíbila, že mi budeš věrná a budeš mě bránit?

Když důvěřujete sami sobě, jste ztraceni, ale když přijdete ke mně s pokorou a pevnou důvěrou, ničeho se nebojte, neboť budete mít pevnou oporu.

Duše, které žijete obklopeny tolikerym nebezpečím, nevstupujte do příležitosti ke hříchu skrze neúčinnou zvědavost, buďte opatrné, abyste nepadly jako Petr.

A vy duše, které pracujete na mé vinici, pokud vás pohání zvědavost nebo nějaké lidské uspokojení, říkám vám, utečte. Avšak pokud pracujete z poslušnosti a pohání vás nadšení pro duše a pro mou Slávu, nebojte se. Já vás budu bránit a získáte vítězství.

Moji milovaní, vychovávám vás kousek po kousku s velkou trpělivostí. Velkou útěchu mi přináší vědomí, že mám žáka, který se touží učit. Tak zapomínám na vaše nedbalosti a chyby. Jestli pro vás hledám ve stvoření nejkrásnější jména, nebojte se. Proč je odmítáte? Lásky je bez hranic.

(Pokračování příště)

NA CESTĚ K VELIKONOČNÍMU TAJEMSTVÍ – pokračování ze str. 2

z Kalkaty, „mým ve všem vším“. Kdo se nechá od něho získat, nebojí se ztratit svůj život, protože on nás na kříži miloval a vydal sám sebe za nás. A právě když ztratíme život z lásky, nalezneme ho.

Vezmi svůj kříž

Chtěl jsem zdůraznit nesmírnou lásku, kterou má k nám Bůh, v Poselství k postní době, které bylo zveřejněno před několika dny, aby křesťané ve všech společenstvích mohli duchovně setrvat s Marií a Janem, milovaným učedníkem, vedle Toho, který na kříži přinesl oběť svého života (srov. Jan 19,25). Ano, bratři a sestry. Kříž je definitivní zjevení lásky a Božího milosrdenství také pro nás, muže a ženy této naší epochy, kteří jsou příliš často příliš roztržití a zaměstnaní pozemskými a okamžitými zájmy. Bůh je láska a jeho láska je tajemstvím našeho štěstí. Abychom vstoupili do tohoto tajemství lásky, není jiné cesty než se ztratit, darovat se na cestě Kříže. *Kdo chce přijít za mnou – říká nám Pán – zapři sebe sám, vezmi svůj kříž a následuj mě* (Mk 8,34). To je důvod, proč postní liturgie tím, že nás zve k rozjímání a modlitbě, podněcuje nás, abychom více ocenili pokání a oběť, abychom odhodili hřích a zlo a zvíťazili nad egoismem a lhostejností. Modlitba, půst a pokání, dí-

la lásky vůči bratřím, se stávají duchovními stezkami, kterými máme projít, abychom se vrátili k Bohu v odpovědi na opakovaně pozvání k obrácení, obsažená také v dnešní liturgii (srov. Jl 2,12-13; Mt 6,16-18).

Draží bratři a sestry, svatopostní období, které dnes zahajujeme přísným a významným obřadem udělováním popelce, ať je pro všechny obnověným prožitkem milosrdné lásky Krista, který za nás na kříži prolil svou krev. Vstupme učenlivě do jeho školy, abychom se naučili „dále předávat“ jeho lásku bližnímu, zvláště těm, kteří trpí a jsou v nesnázích. To je poslání každého Kristova učedníka, ale abychom je naplnili, je nutné setrvat v naslouchání jeho Slovu a žít se ustavičně jeho Tělem a jeho Krví.

Postní putování, které bylo v dávné církvi poutí ke křesťanské iniciaci, ke křtu a k Eucharistii, ať je pro nás pokřtěné dobou „eucharistickou“, ve které se účastníme s větší horlivostí eucharistické oběti. Panna Maria poté, co sdílela se svým božským Synem jeho bolestné umučení, zakusila také radosti jeho zmrtnýchvstání, kež nás doprovází v této svatopostní době k tajemství Velikonoc, nejvyššímu zjevení Boží lásky.

Všem dobrou postní dobu!
Bollettino Vaticano 21. února 2007
Mezititulky redakce Světa

KŘÍŽOVÁ CESTA

„Kirche in Not“ vydala novou brožurku „Křížová cesta“. Brožurka navazuje na slavné křížové cesty, které konal Jan Pavel II. v římském Koloseu a ve kterých pokračuje Benedikt XVI. Křížová cesta má kromě čtrnácti tradičních zastavení ještě patnáct: „Ježíš slavně vstává z mrtvých.“ V úvodu brožurky vysvětluje P. Joachim Alliende, že Křížová cesta má své kořeny v pobožnostech prvních křesťanů v Jeruzalémě, kteří putovali po cestě, kterou prošel Spasitel z města Jeruzaléma na Kalvárii. Brožurka se rozděluje bezplatně i ve větším počtu. Ilustrace pocházejí od švýcarské malířky Bradi Barthové. Křížovou cestu je možno také najít a stáhnout na internetu (zatím německy).

Maria Spoluvykupitelka

Když bylo dáno ve známost, že pod petici, aby bylo vyhlášeno dogma „Maria – Přímluvkyně, Prostřednice a Spoluvykupitelka“, kterou podnítilo laické hnutí „Vox populi Mariae Mediatrici“, které vede prof. Mark Miravalle, bylo shromážděno 4,3 mil. podpisů ze 157 zemí a k signatářům

patří i 42 kardinálů, 500 biskupů a prominenti, jako bl. matka Tereza, a že tato petice byla předána v Římě, vznikl proti ní velký a prudký odpor.

Co se týče Mariina spolupůsobení na díle vykoupění, k tomu napsal P. Tibor Gallus TJ ve své brožurce „Spoluvykupitelka“ pozoruhodná slova: „Patří k osudu myšlenek a výroků, že solidně odůvodněné pravdy kvůli předsudkům nejrůznější povahy nejsou domyšleny, a tedy ani vysloveny. Takovou pravdou víry je Mariina spolupráce na díle vykoupění. Existuje bohužel nejen mimo katolickou církev, ale také uvnitř církve u mnohých lidí zcela falešné pojetí o Mariině spolupůsobení na díle vykoupění a takřka nervózní odpor proti titulu »Spoluvykupitelka«.“

Abychom předešli nedorozumění, je třeba předeslat, že titul

„Corredemptrix“, „Spoluvykupitelka“ nikdy nestaví Marii v záchranném dění vykoupění na stejnou úroveň s Ježíšem Kristem. Spíše vyjadřuje Mariinu jedinečnou a mimořádnou spoluúčast na díle vykoupění. Maria, která je zcela podřízená a závislá na svém vykupitelském Synu, také pokud jde o své vlastní vykoupění, má na vykupitelském konání svého Syna podíl jako vznešená Matka všech lidí.

Bude nyní dobré zeptat se na výroky učitelského úřadu Církve. Poslední koncil neměl v úmyslu při svém pastoračním zaměření vyhlašovat dogmata, a proto se vyhnul titulu Spoluvykupitelka.

Ve vyjádřeních nejvyšších pastýřů Církve však nacházíme nápadný souzvuk v jejich hlásání o Marii Spoluvykupitelce.

Papež Pius IX. (1846–1878) učil, že nejsvětější Panna, která je zcela vnitřně a nerozlučně spojena s Kristem, s ním a skrze něho měla věčné nepřátelství s jedovatým Hadem: „Triumfovala nad ním dokonale a rozdrtila jeho hlavu svou neposkvrněnou nohou.“

Papež Lev XIII. (1878–1903) píše ve své encyklice o růženci: „A opravdu, Panna počatá bez poskrvny dědičného hříchu, která byla povolána za Matku Boží a k spolupůsobení na vykoupění, stojí u svého Syna v takovém postavení a má tak velkou moc, že se jí nerovná žádný člověk ani anděl a nikdy se jí rovnat nemůže.“ (...) „Ona, která byla Pomocnicí v tajemství vykoupění lidského pokolení, měla se stát také rozdělovatelkou všech milostí, které se z tohoto tajemství rozlévají na všechny časy.“

Svatý papež Pius X. (1903–1914) učil, že Maria je právem „obnovitelkou ztraceného světa lidí, a proto také rozdělovatelkou všech pokladů milostí, které Ježíš získal svou smrtí a svou krví“.

Papež Benedikt XV. (1914–1922) vyjádřil Mariino spolu-

LÉKAŘI PROTI POTRATŮM

Děkan lékařské fakulty v Portugalsku dr. Pedro Nunes je přesvědčen, že většina portugalských lékařů je proti potratům. Etický kód lékaře chrání lidský život od početí až do přirozené smrti, zdůrazňuje Nunes jako člen Stálého výboru evropských lékařů. Každý lékař má na základě svého svědomí právo odmítnout provádění potratů, jestliže bude chtít vláda potraty zákonem prosadit.

vykupitelské působení těmito slovy:

„Jako Maria se svým trpícím Synem trpěla a téměř s ním umřela, tak se zřekla vpravdě svého mateřského nároku na svého Syna pro naši spásu a obětovala ho, nakolik bylo v její moci, aby usmířila Boží spravedlnost. Proto můžeme právem říct, že vykoupila lidský rod spolu s Kristem.“ Protože Maria spolu vykoupila, byla také spolu povýšena. Tak mohl Koncil říct: „Maria byla vyvýšena Pánem jako Královna všeho tvorstva, aby se dokonaleji připodobnila svému Synu, Pánu pánů (srov. Zj 19,16) a Vítězi nad hříchem a smrtí“ (LG 59).

Pius XI. (1922–1939) použil ve svých kázáních o Panně Marii titul „Spoluvykupitelka“ třikrát (21. 12. 1923; 30. 11. 1933; 23. 3. 1934).

Papež Pius XII. (1939–1958) řekl jako kardinál legát v Lurdech u příležitosti Jubilejního roku 1933: „Jsme všichni děti jediného Vykupitele a bolesti jedině nebeské Matky... Ty, naše Spoluvykupitelko, Ty, prvorozený plode vykoupění, měj s námi slitování!“

Co znamená spoluvykoupení, to předkládá papež **Jan Pavel II.** (1978–2004) zcela jasně v encyklice „Salvifici doloris“, kde píše:

„Vykupitel trpěl místo člověka a pro člověka. Každý člověk má svým způsobem podíl na vykoupění. Každý je také povolán k účasti na utrpení, kterým bylo dosaženo vykoupění. Je povolán k účasti na onom utrpení, kterým bylo současně vykoupěno každé lidské utrpení. Tím, že Kristus způsobil utrpením vykoupění, pozvedl současně lidské utrpení na úroveň vykoupění. Proto může každý člověk svým utrpením mít podíl na vykupitelském utrpení Krista.“

U Marie byla tato spoluúčast na vykoupění a očistění bez její vlastní viny. Očistění bez vlastní viny může sloužit jedině Bohu. V tom je Maria Spoluvykupitelkou (Adrienne von Speyr). V ná-

sledování Panny Marie jsme i my povoláni, abychom spoluvykupitelsky trpěli. A tato naše spolupráce může vypadat tak, že se jako Maria bezpodmínečně dáme Bohu k dispozici, až k oběti svého života, k ustavičnému smíru za hanebnosti, které jsou ustavičně páchaný a které Božské Srdce Ježíšovo ještě více probodávají než kdysi na kříži. Tak k záchraně nedochází bez Marie, ale ani bez nás.

Myšlenku o mateřské spoluúčasti Mariině na oběti kříže vyslovil Jan Pavel II., když rok po atentátu 13. května 1982 děkoval ve Fatimě za svoji záchranu. Přitom řekl: „Od té hodiny, kdy Ježíš umíral na kříži a řekl Janovi: *To je tvá matka*, uskutečnilo se tajemství Mariina duchovního mateřství bezmezným způsobem. Tak jsou slova z Fatimy ozvěnou slov Ježíšových: *Ženo, to je tvůj syn*. A mateřská starostlivost Spasitelovy Matky, která z toho vzešla, je starostí o spásu a věčné blaho všech lidí. ... Neposkvrněné Srdce Mariino, které bylo otevřeno slovy *Ženo, to je tvůj syn*, je v duchovním spojení se Srdcem Syna, které voják otevřel kopím. Mariino Srdce bylo otevřeno stejnou láskou k lidem, jakou Kristus miloval

člověka a svět, když se obětoval na kříži až k probodění vojákovým kopím.“

To, že Ježíš umírající na kříži nazval Marii Ženou, znamená, že ji jako „druhou Evu“ přijal za svou „Pomocnici“. A tak jako bylo nezbytné její Ano při jeho vtělení, taky bylo nezbytné její Ano i k oběti jejího Syna. „Ne bez Božího plánu“ (LG 58) stála pod křížem, protože Otec chtěl, aby ona řekla své Ano, a Syn se nechtěl obětovat bez jejího Ano.

Paul Claudel to hluboce vystihl, když napsal: „Pod křížem poznala Maria, že její Syn ji potřebuje. Potřeboval ji nikoliv jako kdysi, když byl malé dítě, aby ho živila, chovala a pečovala o něho. Nyní potreboval Pán její duši, potreboval její souhlas, potreboval celou její existenci. Tuto Matku, kterou si přede všemi věky vyvolil, chce jako vtělený Bůh s celou vahou vyzkoušet, a ona ví, co pro něho musí udělat: vydržet. V tomto strašném okamžiku, kdy se Ježíš ptá, zda je to pravda, že ho Otec opustil, ví, že pod ním, blízko kříže, je alespoň jeho Matka, která se ho nevzdala a která stojí u jeho nohou, aby odevzdala, co musí odevzdat“ (srov. KKC 149).

V Marii stojí pod křížem Církev v plné víře, naději a lásce, ale jen v ní jediné. Jen tento jediný úd drží řetěz mezi Stvořitelem a tvorstvem, jen jeden pohled je přítomen, aby udržoval spojení, jen Maria, která dává Ježíši „poslední pomazání“ jakožto prvnímu z těch, kteří budou zápasit se smrtí, jak tomu bude později u nesčetných dalších umírajících i u nás.

Tak se Maria stala Spoluvykupitelkou, protože Nejsvětější Trojice to tak od věčnosti chtěla a protože ji její Syn přijal jako „Pomocnici“, jako „druhou Evu“.

Právem je možno nyní namítnout: Je však nutné a vhodné, aby tato pravda byla prohlášena za závazný článek víry, za dogma, vzhledem k ekumenismu?

K tomu říkáme: ekuména se může uskutečnit jen v pravdě, jinak je nepoctivá.

Jediná legitimní otázka je tato: chce Bůh toto dogma? Chce nám tímto článkem víry darovat zvláštní milosti, protože každé dogma otevírá nebe pro nové milosti? Že toto dogma má mnoho společného s mírem, pro to jsou důkazy. V poselství z Amsterdamu stojí: „Až bude vyhlášeno poslední mariánské dogma v dějinách, pak daruje Matka všech národů světu mír. Národy se však musí s Církví modlit moji modlitbu: »Pane Ježíši Kriste, Synu Otce, sešli svého Ducha na celou zemi. Dej, ať Duch Svatý přebývá v srdcích všech národů, aby je uchránil od záhuby, neštěstí a války. Kéž je neposkvrněná Panna, Matka všech národů, naší Přímiluvkyní.«

Tato modlitba je jednoduchá a krátká, takže se ji může každý modlit ve své řeči u svého kříže. Všichni ať poznají, že přišla Paní a Matka, Spoluvykupitelka, Prostřednice a Přímiluvkyně.“ Slíbila také, že povede teology, aby dále vedli boj za toto dogma. Za toto dogma se mnoho lidí modlí a toto dogma míru přijde, protože Bůh to tak chce, skrze Církev.

-sks- 1+2/2007

Znám ji již delší dobu. Od počátku mě fascinovala svou veselostí, svým temperamentem, svou cílevědomostí a v neposlední řadě svou pevnou důvěrou v Boží vedení. Vypravila jsem se za ní do Krummnußbaumu v Dolním Rakousku. Před jejím domem je krásný pohled na Dunaj a na kostel Panny Marie v Taferln. Náhle! V jednom útulném koutku mi vypráví o svém životě.

Pokaždé, když se s ní setkám, naposled to bylo při TeenStar kongresu v St. Gabriel, konstatovala jsem, že její srdečné a radostné způsoby velice usnadňují možnost vstoupit s ní do rozhovoru. Oba její rodiče pocházeli z velice chudých poměrů, poznali se v Hinterstoderu. Matka zde ošetřovala krávy a otec přicestoval ze Štýrska. Vzali se a později se odstěhovali do Kremsmünsteru. Zde pracovali na klášterním statku. Matka ošetřovala dobytek a otec se staral o polnosti.

Protože děti nepřicházely, vypravili se do Mariazell, aby si vyprosili pomoc Matky Boží. Prosby byly vyslyšeny. Helga se narodila 13. června 1964 v Kirchdorfu. Ale bylo to spojeno s velkými komplikacemi. Protože 42letá matka během těhotenství utrpěla těžkou otravu, mělo dítě při porodu jen 1,20 kg. Lékaři nedávali ani matce ani dítěti vyhlídky na přežití. Maličká Helga, celá modrá „jako stažený zajíc“, ležela v košíku. Jedna pečlivá řeholní sestra ji nouzově pokřtila. Matka dostala poslední pomazání. Po nějaké době se v košíku začalo dítě hýbat. Za chvíli je tak čilé, že mu začnou říkat „živé stříbro“. Bylo na ní vidět nezdolnou chuť k životu. I matka se obdivuhodně zotavila. Není to příklad, že by nám svátosti Církve měly vlévat více důvěry?

I přes nepříznivé prognózy vyvíjela se Helga bez známek nějakého poškození. Těžký začátek života, pouť do Mariazell, narození na fatimský den, nouzový křest, to všechno mělo znamenat přes malé počáteční vyhlíd-

Přesvědčena, že ji vede Bůh

Helga Seberniková, žena, která se angažuje pro mládež

Už jste slyšeli o TeenStar? Ne? A máte doma děti ve věku mezi 11 a 22? Pak by bylo dobré, aby tito mladí lidé dostali příležitost poznat TeenStar, křesťansky orientovanou sexuální výchovu. Helga Seberniková, angažovaná mladá žena, si před několika lety vzala za svůj cíl seznámit s tímto mezinárodním programem Rakousko.

ky velice slibné znamení Božeho působení.

V klášteře Kremsmünster vstoupila do života rodiny jedna žena, o které je Helga přesvědčena, že ji poslal sám Bůh, aby požehnaně působila v jejím životě. Teta Frýda, jak ji Helga nazvala, utekla z jižní Moravy a našla útočiště v klášteře Kremsmünster. Tam se sprátelila s rodiči Helgy a především jejich dceru uzavřela do svého srdce.

Helga je teprve osmiletá, když si její otec za tragických okolností sáhne na život. Již v mládí byl těžce postižen, jeho rodiče byli chudí jako žebráci a nedokázali se o něho postarat. Tak se stal alkoholikem a nepodařilo se mu tento sklon překonat. Pro Helgu byl věřícím mužem, který jí každý večer dělal svčenu vodou křížek na čele a v neděli ji brával s sebou na mši svatou. „Byl to jistě člověk, který měl v sobě mnoho dobrého,“ vzpomíná na svého otce vděčná dcera.

Po otcově smrti starala se o polovičního sirotka láskyplným způsobem pouze teta Frýda. Otec ještě před svou smrtí jí totiž prosil, aby se v případě jeho smrti spolu s matkou postarala o dítě. „Teta to vzala velice vážně a dožila se 90 let.“

Tato pomoc byla pro Helgu velice důležitá. Její matka jako dělnice nepřikládala vzdělání velký význam, ale pro tetu bylo školní vzdělání nepostradatelné. Tak se teta Frýda starala o to, aby Helga nastoupila do školy sester františkánek ve Wel-su. Starala se o všechny školní záležitosti své svěřenkyně, o učitelce, který jí dával hodiny doma. „Myslím, že Frýda, která sama neměla děti, viděla ve mně své životní poslání,“ vzpomíná Hel-

ga na dobrého člověka, kterého jí poslal Bůh.

Jak to bylo požehnané, že Frýda poslala Helgu k františkánkám, vidí dnes sama velice zřetelně: „Tam jsem se v druhé třídě tak říkajíc obrátila.“ To způsobila učitelka náboženství. Vyprávěla dětem o životě sv. Terezičky z Lisieux nebo o otci Piovi: „Ve třídě bylo velice hlučno. Ostatní děti moc neposlouchaly, jen já. Pro mě to bylo úchvatné slyšet sestru, jak vypráví o světcích.“

Vzpomíná si také na jednu epizodu. Jednou učitelka řekla: „Jestliže chcete udělat něco pro tento svět, pak se modlete za lidi, kteří Boha nepoznali.“ Ale jak to udělat? Doma se nemodlilo. Tak si dvanáctiletá vzala domů sešit, ve kterém byl text o růženci. Tak si každý pátek přečetla ze sešitu růženec, aby pro druhé udělala něco dobrého. Kromě toho si v pátek odřekla maso. Matka s tím nesouhlasila, pokládala

Helga Seberniková

to všechno za přehnané. „Ale já jsem si to prosadila,“ říká Helga se smíchem. Ano, cílevědomá byla už jako dítě.

Sestry ve škole se staly pro ni vzorem. Stále přicházela za učitelkou náboženství s otázkami a vzala si k srdci její rady, aby se se svými problémy obracela na svaté, k jejichž počtě visí doma obrazy. „Tato žena měla na

mě velice dobrý vliv,“ vzpomíná si. To je také důvod, proč je dodnes přesvědčena, že dobrá výchova náboženství je nejen cenná, ale nezbytná.

Po základní škole následovala vyšší škola pro hospodářská povolání. Helga cestuje mezi Kremsmünsterem a Lincem. V tu dobu ovlivňují její život nešpory pro mládež, které vede P. Dr. Zacherl z kláštera Kremsmünster. „On nám mladým dokázal přiblížit živého Boha. Bylo to velice krásné,“ vzpomíná si vděčně.

Po maturitě chce Helga vyučovat hospodářství a nauku o živě. Je naladěna na biovlnu, protože její učitelka velice zdůrazňovala zdravý způsob života. Chtěla to nyní předávat dále. Jak důležité jsou dobří učitelé, kteří dokážou motivovat své žáky, aby to cenné předávali dále, ať už je to náboženství, nebo jiné obory!

Nicméně maturantka začne jako učitelka základní školy. Po několika týdnech však toho nechá, protože se jí zdá, že jí malé děti nesedí. Poslední možný den se přihlásí na pedagogickou akademii ve Vídni, aniž má přítom tušení, kde tam bude bydlet. Ale Bůh, kterého prosila o pomoc, ji nenechal na holičkách. Problém se vyřešil sám od sebe. Je to náhoda?

Dva roky ve Vídni byly pro ni především velkým duchovním zážitkem. Poznala zde různá duchovní hnutí. Protože toho objevovala příliš mnoho, nezbyval jí čas na učení. Hrozilo nebezpečí, že propadne u závěrečné zkoušky z biologie.

Slibuje Pánu Bohu, že pokud projde, nastoupí školní dráhu. Při zkoušce na téma vyučovací ho-

dina dostala úkol – Hodnota života. „Poznala jsem tehdy hnutí »Mládež pro život« a tato myšlenka mě velice nadchla.“ Oba profesori přítomni na zkoušce, kteří dosud spíše podřimovali, začali pozorně poslouchat její angažovanou přednášku.

Po zkoušce řekl profesor, že tak suverénně o tomto tématu ještě neslyšel nikoho hovořit. Nabídl jí místo na Lidové vysoké škole. Helga odmítla. Slíbila Bohu, že v případě úspěchu nastoupí do školy a nikoliv do vzdělávání dospělých. Ještě dříve, než sama začala hledat místo, dostala pozvání ze St. Pölten, aby ve škole anglických panen převzala výuku vaření, zdravé výživy a domácího hospodářství. „To se pak táhlo celým mým životem jako červená nit. Ne já hledám místo, ale druzí volají a zvou mne,“ vzpomíná Helga na trvalé Boží vedení.

Ze St. Pölten jde jako vychovatelka do Lilienhofu. Zde dostane na starost děti z rozvrácených rodin a děti, o které se postižení rodiče nemohli postarat. Pro jedno z těchto dětí se stane kmotrou: „Mám tě ráda a Ježíše mám také ráda,“ vysvětluje šestiletému. Chtěl by být pokřtěn a ona se má stát jeho křestní kmotrou. Toto dítě z těžkých rodinných poměrů doprovází Helga již mnoho let.

13 let vyučuje v Ybbsu na rodinné škole školských sester. Vyučuje němčinu, odbornou výchovu a po výzvě ředitelky po dálkovém studiu i náboženství. Když nakonec sestry svou školu zavřely, protože po tomto cenném typu školy je stále menší poptávka, převezme výuku náboženství na jiných školách.

Zeptala jsem se jí, jaké za ta léta udělala zkušenosti. Vyprávěla mi: „Jdu právě z jedné obecné školy, kde zaskakuji za jednu učitelku, a jsem velice překvapena, jaké jsou mezi dětmi velké rozdíly: jsou některé, které jsou vnitřně zcela zpustlé, rodiče je zcela zanedbávají a přenechávají všechnu odpovědnost na učitelích, a na druhé straně jsou děti,

Helga Seberníková

kteří mají tak hluboký duchovní život, že probouzejí velkou naději v dorůstající mládež.“

Angažovaně pokračuje: „Je ihned vidět, které děti chodí pravidelně s rodiči do kostela. Velice na mě působí otevřenost dětí. Jak jsou schopné nadchnout se pro Ježíše! Zapálím v adventě svíčky na adventním věnci, začnu s volnou modlitbou a prosím děti, aby prostě mluvily s Ježíšem. Můžeme mu všechno vyprávět. A pak se to z dětí řine: děkují, vyprávějí o starostech, prosí o něco důležitého...“

Někdy se zeptá děti, zda to dělají i doma. Některé ano. Ale jiné jsou v tomto nadšení doma zbrzděny. Jeden příklad: „Jednou jsem vyprávěla dětem o mši svatě a řekla jsem dětem, že se přitom jedná o veliký Boží dar. Kdo nechodí na bohoslužby, neodnese si dar, který je tu připraven zcela osobně pro něho. Tu začne jeden devítiletý plakat, že by chtěl jít na mši svatou, ale nikdo z rodiny ho nechce doprovodit.“

A Helga smutně dodá: „Kdyby byly děti doma dobře vedeny

a podporovány, bylo by snadné získat je pro Ježíše. A děti, které jsou otevřeny pro náboženství, mohou zase stáhnout své školní kamarády. Jeden chlapec měl na nárameníku nápis: – What would Jesus do? (Co dělá Ježíš?) Požádala jsem ho, aby spolužákům vysvětlil smysl tohoto nápisu. Tak došlo mezi dětmi k rozhovoru o Ježíši.“

Cítím se jako přenesená do kostela, když mi Helga názorně vypráví, co se odehrálo s devítiletými u svatě zpovědi. Když čekali, seděli před svatostánkem a Helga je vyzvala, aby se modlili za všechny děti, které nepoznaly Ježíše. „A pak děti děkovaly Ježíši, že mají hezký domov s rodiči, že mohou chodit do školy, že jsou pokřtěny.“

Nadšeně mi vypráví o dětech, které jí přirostly k srdci. Chtěla by všem toho tolik předat pro život. Ptám se, jak to prožívá i ve škole: „Je zde každý pátek mše svatá pro děti. Před sedmi osmi roky přicházely všechny dobrovolně. Dnes je jich stále méně.“ Dobrá výuka náboženství na základní škole je velice důležitá. Zde je možno ještě děti k něčemu pohnout. Cítí, jak je to důležité předávat víru.

Ale nyní k její angažovanosti v TeenStar. Při styku s mládeží zjistila, jak velice se mladí lidé zajímají o témata, jako je láska, přátelství, sexualita, kolik k tomu mají otázek, a že není téměř nikoho, kdo by o tom vůbec mohl s mladými hovořit. Uvažuje, jak by mohla mladým pomoci, aby nedostávali jen povrchní klišé, ale pravé, zdravé odpově-

di. A tak, jako vždycky, svěruje tuto otázku Bohu...

A tu se událo toto: Od Kongresu rodin ve Vídni odebrává VISION 2000 a zde se jednou dočetla o sdružení TeenStar, které pořádá kurz v Korutanech. TeenStar přichází z USA, kde je založili dr. Klaus, jedna misijní sestra a gynekoložka, aby dětem zprostředkovali v současné formě sexuální nauku Církve.

Nejdříve se přihlásila sama, pak mobilizuje známé, aby se také zapsali, a tak může začít její dráha v TeenStar. Následují další semináře s dr. Klausem, při kterých jsou znalosti prohloubeny.

R. 2002 se uskuteční další krok. Helga sama vede seminář pro 20 účastníků, kteří se také chtějí zapojit. Kdy začaly kurzy na školách? „To proběhlo paralelně. Našli se ochotní učitelé, kteří podstoupili přípravu v kurzu jako spolupracovníci. Tak to zvolna rostlo. I já jsem vyučovala 14–16leté a při výuce jsem využívala znalosti získané na prvním semináři.“

Založila veřejně prospěšné, nikoliv církevní sdružení, které má přístup k dalším organizacím. Program předložila osobně mnoha biskupům. V minulém školním roce uspořádala kurzy v 13 školách pro 700 žáků.

Aby mohla pořádat i mimoškolní kurzy, bylo třeba získat mnoho spolupracovníků v jednotlivých spolkových zemích. Bylo proškoleny 100 spolupracovníků, z nichž mnozí se snad pokusí předávat mladým lidem poznatky o odpovědném zacházení se sexualitou. Jako hlavní odpovědná osoba za Rakousko posvěcuje Helga nyní mnoho času tomuto velkému cíli. To jí postavilo před dilema: pracovat pro živobytí, nebo se angažovat pro TeenStar? I zde našla Prozířetelnost řešení: jedna sponzorka Helze umožnila redukovat počet hodin výuky na škole, aby se mohla lépe starat o rozvoj TeenStar – programu v německy mluvícím prostoru.

60. JUBILEUM

2. února 1947 založil františkán Petrus Pavlicek Růžencově kající křížové tažení. P. Pavlicek v mládí vystoupil z Církve a vrátil se do ní ve svých 35 letech. Hnutí se modlilo od začátku za uvolnění Rakouska ze sovětské správy a za křesťany v komunistických státech. Dnes má toto hnutí 700 000 členů ve 130 zemích světa. Každoročně pořádá o svátku Jména Panny Marie velkou slavnost ve Vídeňské městské hale. Hnutí vydává časopis „Betendes Gottesvolk“, který má náklad 400 000 výtisků. Členové hnutí se denně modlí růženec za mír ve světě. Hnutí oslavilo 60. výročí svého založení.

Uplatňují se dva programy: pro 11–14leté a pro 14–18leté mladé lidi. Na jedné polytechnice řekla Helge jedna 15letá studentka: „Pro nás je to vlastně pozdě. Začínáte s tím u mladších. U nás už všechno proběhlo.“

„Souhlasí,“ říká Helga, „někteří začali se sexuální aktivitou již jako 15letí. Přivést tyto lidi ke změně smýšlení je pak obtížnější než před začátkem, aby totiž vůbec nezačínali. A ještě něco podstatného: Když se v sexuální oblasti všechno dá do pohybu, ztrácejí mladí anténu na Boha. Mají hlavu plnou sexuality a od Boha se odvracejí.“

Helga doplňuje: „I v jiných oblastech se ztrácejí kapacity, které by bylo možno rozvíjet. Mladí potřebují náboženskou stravu.“ Pak ji není možno tak snadno přetížít. Je možno i v oblasti přátelství a sexuality klást větší nároky, než jak se všeobecně soudí. A mladí lidé jsou za to vděční. Je to pro ně znamením, že je bereme vážně. Mnoho neštěstí způsobuje předčasně započatá a ztroskotaná známost, nechtěné těhotenství, ztracený vztah k Bohu. Bylo by možné mnohému předejít, kdyby se rodiče, lidé odpovědní za mládež, učitelé a školy angažovali pro tento program.

Mezitím se sešerilo. Žasnu, jak Helga pojímá téma sexuality. Umím si představit, že její způsob nalézá u mladých velkou odezvu. Večer končí u dobré polévky. Mám mnoho myšlenek k zamyšlení, jsem jí vděčná za mnohé, co jsem se zde dověděla, a ráda ji budu dále podporovat. Když pomyslím na těžké podmínky, v jakých začínala, jsem udivena, co všechno svou dynamikou postavila na nohy.

Helga však ví, proč tomu tak je: „Cítila jsem vždy v životě silné Boží vedení, ale je to pro mě čistá milost, že jsem Boha vůbec potkala.“

Z VISION 2000 - 1/2007
přeložil -lš-

Gender-revoluce

Popření samozřejmosti, že se člověk rodí jako muž nebo žena

Takřka nepozorovaně začala hluboko sahající revoluce - nařízená shora. Směřuje k odbourání pohlaví. Každý si určí sám, zda chce být muž, nebo žena.

Na hlavní škole Batoria v New Yorku objevil v létě 2006 jeden vyučující, že má špatné pohlaví. Podrobil se lékařskému zásahu a objevil se ve škole v ženském oblečení. Rodiče byli informováni, že dřívější učitelé a nyníjší učitelku mají oslovovat „paní“. Jiné oslovení by znamenalo diskriminaci. Někteří rodiče požadovali, aby jejich děti byly přemístěny do jiných tříd. Vedení školy to nepovolilo.

Škola oznámila na svých internetových stránkách, že podle zákona o lidských právech státu New York a podle kodexu chování školy je odpor proti gender zakázán jakožto diskriminace. Žádosti o přeložení dětí jsou pokládány za diskriminaci.

Co se učí děti, jejichž učitel se náhle změní na učitelku a jehož změnu pohlaví musí přijmout a uznat? Že pohlaví se může libovolně měnit. Kdo se z nějakého důvodu necítí být sám sebou, což není v pubertě žádná zvláštnost, v tom začne klíčit otázka: nemám špatné pohlaví? Křesťané mezi žáky, kteří slyšeli, že *Bíh je stvořil podle svého obrazu, jako muže a ženu je stvořil* (Gn 1,27), se najednou dovídají, že je jejich „lidské právo“ změnit své pohlaví. Musí hledat odpověď na otázku: Není Bible vůči člověku nepřátelská?

To je fronta prastaré války mezi nesmiřitelnými pozicemi. Existuje nějaká objektivní realita, ze které je možno odvodit, co je dobré a správné, dobré a zlé, nebo existuje realita jen v lidském poznání a může se libovolně konstruovat a dekonstruovat? Podle názoru relativistů neexistuje žádná pravda, proto-

že skutečnost vzniká pouze relativním vnímáním.

V naší době prožíváme nejextrémnější rozvoj relativismu, jaký je vůbec myslitelný. Popírá se, co je pro každého člověka zcela zřejmé od počátku lidstva,

Gabriele Kuby

stejně jako se střídá den a noc: že člověk existuje ve dvou pohlavích jako muž a žena.

Kdo s novým myšlením ještě nepřišel do styku, bude je pokládat za chorobnou zrudnost, se kterou se není třeba vůbec zabývat. Ale tento názor se tichou cestou stal oficiální politikou OSN a EU a mnoha národních vlád a směřuje k sociální revoluci, která otřásá základy lidství.

Dosavadní rozlišování mezi mužem a ženou bylo označeno za společenskou konstrukci. Existuje jako „nucená heterosexuality“, kterou je třeba překonat, aby člověk mohl své „sociální pohlaví“ určit sám bez ohledu na své „biologické pohlaví“. Tento boj se vede pod umělým pojmem *gender*.

Mezi běžnými čtenáři tisku se sotva najde někdo, kdo pojem *gender* zná, a přesto je to legitimní politika, předmět studijních kurzů takřka na všech univerzitách. Má sloužit k tomu, aby sexuální revoluci zcela nenápadně a bez veřejné diskuze rozpoutal v nejméně strukturovaných společnostech.

Genderová perspektiva neuznává žádné podstatné nebo vrozené rozdíly mezi mužem a ženou. Genderoví ideologové ignorují a potlačují výsledky výzkumu mozku, medicíny a psychologie, které dokládají rozdílnou identitu muže a ženy v hormonální oblasti a v psychologické struktuře.

Zda je někdo muž, nebo žena, má si sám definovat a homosexuální, bisexuální a transsexuální sklony má stát uznat jako složku identity člověka. Genderoví ideologové potlačují informace, že podobné poruchy jsou vyléčitelné.

V lednu roku 2006 schválil evropský parlament rezoluci B6-0025/2006 k boji proti „homofobii“ s odvoláním na závazky v oblasti lidských práv.

Podle tohoto usnesení je homofobie (averze proti homosexualitě, bisexualitě a transsexualitě) postavena na stejnou úroveň jako rasismus, xenofobie, antisemitismus. Homofobie prý se projevuje „v soukromé i veřejné oblasti“, „v nenávisných řečech a v provoláních k diskriminaci“ a je prý „zakrývána údajnou náboženskou svobodou“.

V řadě evropských zemí údajně došlo „k obavám budícím případům“ „zakazování homosexuálních slavností“ a „manifestací za rovnoprávnost“ a ke změnám ústavy, které „zakazují sňatek osob stejného pohlaví“.

Proto jsou údajně potřebná „další opatření na úrovni EU i na úrovni členských států“, aby se „vymýtila homofobie mezi občany a podpořila právní opatření k zajištění kultury rovnosti, tolerance a svobody“.

Položme si nyní otázku: Komu slouží tato gender-revoluce? Slouží postiženým?

Je jistě přínosem, když osoby s odlišným sexuálním chováním nekončí ve vězení a nejsou diskriminovány. Když však chce státní moc rozprostrít všemi prostředky ideologický koberec, který zbavuje veřejnost vnímání homosexuální volby, pak

objektivně omezuje svobodu po-
stížených.

Jestliže se má stát samozřej-
mostí sexualita oddělená od lás-
ky a stát se sebeuspokojením,
pak člověk zneužívá člověka
a zbavuje ho jeho důstojnosti.
Otevírá se propast mezi srdci,
nad kterou tělesné uspokojení
nemůže postavit žádný most.
Nic člověka tak neponižuje ja-
ko jeho zneužití jako sexuální-
ho objektu. Jeho společníkem
v lůžku je hnus, místo aby jím
byla blaženost.

Výsledky vědeckého výzku-
mu o příčinách a následcích
praktikované homosexuality
jsou vesměs otřesné: 72 % no-
vých případů AIDS mezi ro-
kem 2003 a 2004 jsou muži,
kteří se chovali homosexuálně.
Každý čtvrtý muž s homosexu-
álními styky se pravděpodobně
nakazí nemocí AIDS (Curych,
Men's Study).

Homosexuálně žijící muži
mají ve svém životě průměrně
několik set sexuálních partnerů.
Úzkostné neurózy, těžké depre-
se, alkoholická a drogová závis-
lost jsou u těchto lidí podstatně
vyšší, stejně tak jako sklon k se-
bevraždě, zvláště u homosexu-
álně žijících mladých lidí. Do-
mácí násilí je u homosexuálních
partnerství několikanásobně vyš-
ší než u sezdaných heterosexu-
álních párů.

Slouží gender-revoluce mla-
dým? Vzhledem k těmto výsled-
kům je proviněním proti budoucí
generaci nabízet jim jako pozitivní
volbu homosexualitu, bisexualitu
a transsexualitu. Mnoho
mladých lidí prožívá v pubertě
fázi nejistoty o sexuálních poci-
tech. To, co potřebují, je upev-
nění jejich pohlavní identity ja-
ko muže nebo ženy a nikoliv ná-
vod k homosexualitě.

Ale problémem při gender-
indoktrinaci není pouze sváde-
ní mladé generace k homosexu-
alitě. Jestliže se sexualita před-
stavuje již dětem jako prostře-
dek k uspokojení rozkoše, pak je
velmi malá vyhlídka, že se naučí
sebeovládání, že uhájí svou dů-

DOBŘÁ POVĚST KATOLICKÝCH ŠKOL

V Austrálii patří katolické školy k těm nejoblíbenějším. Ro-
diče si jich cení především pro jejich kvalitu a kompetenci pod-
porovat lidský, kulturní a mravní rozvoj žáků. Čtvrtina žáků
na těchto školách není katolického vyznání.

NOVÁ PAPEŽSKÁ VYSOKÁ ŠKOLA

Papež Benedikt XVI. povýšil Teologickou vysokou školu
v Heiligenkreuz u Vídně na Papežskou vysokou školu. Toto
cisterciácké učiliště bylo založeno v roce 1802. Tímto jmeno-
váním dosáhlo větší samostatnosti vůči jiným rakouským fa-
kultám a bude moci v budoucnu udělovat i licenciáty a dokto-
ráty. V současné době má 167 studentů (v roce 1999 jich bylo
jen 63). Z toho je 113 řeholníků a kandidátů kněžství. Z 37 vy-
učujících je 13 řádnými profesory.

ROZPORY V ANGLIKÁNSKÉ CÍRKVI

Na klauzurním zasedání představených 38 provincií angli-
kánské církve od 14. do 19. února odmítlo 7 arcibiskupů z již-
ní polokoule koncelebrovat s vedoucí biskupkou Jeffers Scho-
riovou z episkopální církve v USA. Církev také rozděluje spor
o vztah k homosexuálům. Konzervativní křídlo odmítá homo-
sexuálního arcibiskupa Gene Robinsona a také novou praxi
žehnat svazkům homosexuálů. Biskupka Schoriová nehodlá
od této praxe ustoupit. Konzervativní křídlo však požaduje
bezpodmínečně její odstoupení, litost a obrácení.

MANŽELSTVÍ NA CELÝ ŽIVOT JE STÁLE POŽADOVÁNO

Většina světového obyvatelstva je přesvědčena, že manžel-
ství je spojení muže a ženy na celý život. Vyplývá to z průzkumu,
který byl proveden ve 46 zemích světa u 25 000 dotáza-
ných. 70 % z nich se vyslovilo pro celoživotní manželství.

Největší počet těchto hlasů je v Indonésii (97 %), v Turec-
ku (92 %), na Filipínách a v Malajsii (po 86 %). Na západě
stojí v čele USA, zatímco v Evropě je počet nižší i v tradičně
katolických zemích. Často je to sotva 50 %. 77 % Evropanů si
myslí, že stabilní dlouhodobý vztah je stejně dobrý jako man-
želství. V Evropě se odmítání tradičního manželství objevuje
stejnou měrou u mužů i u žen. V USA naopak muži si více ce-
ní trvalého manželství než ženy.

Kath-net

stojnost, stanou se odolní, zra-
lí a vyrostou v osobnosti, které
jsou schopny najít si správného
životního partnera k odpovědné-
mu rodičovství.

Prospívá gender-revoluce spo-
lečnosti? V evropských zemích
bude podle údajů EU v roce
2030 chybět 30 milionů pra-
covních sil. Experti se shodují
v tom, že tuto propast nemůže
vyplnit přistěhovalectví. Trend
k zhroucení (sociálního) státu
již nejde zastavit, to ví každý
politik a každý občan, který čte
noviny. Vzhledem k epochální
demografické krizi je zcela ne-
odpovědné a odporuje zdravé-

mu rozumu ještě více podněco-
vat potraty a homosexualitou
tuto politiku, která brání plo-
zení dětí.

Základem tohoto vývoje je
nesrovnatelný materiální bla-
hobyt, který je zlenivěným plo-
dem „společnosti zábavy“. Ta
je nyní u konce. Rozum mís-
to víry provolávali koryfejeové
osvícenství.

Jenže rozum se osvědčil jako
bezmocný, kdykoliv měl zabránit
diktaturám. Opět se ukazuje, že
neexistuje žádná moc, která by
přivedla lidi k rozumu, jestliže
se odloučí od Boha. Papež Bened-
ikt XVI. připomíná, kdo je Bůh

a kdo je člověk, protože mnoho
lidí na to zapomělo. *Bůh je lás-
ka, a kdo zůstává v lásce, zůstá-
vá v Bohu a Bůh zůstává v něm*
(1 Jan 4,16). To je první věta
a semeno, ze kterého dává pa-
pež před zrakem rozumu a srd-
ce vyrůst stromu skutečnosti, je-
hož životní sílou je láska.

Ale co je láska? Potřebuje-
me si jen vzpomenout na jeden
okamžik, ve kterém jsme se cí-
tili být milováni – dej Bůh, aby-
chom takový poklad ve svých
vzpomínkách našli – pak zná-
me hodnotu lásky: někdo se na
mě podíval pohledem niterné
radosti, nezištně mi projevil ná-
klonnost, něčeho se pro mě zře-
kl. Po takové lásce všichni tou-
žíme, když se s ní setkáme, pře-
jeme si, aby zůstala.

Protože se náš vesmír točí
kolem lásky, protože Bůh, Otec,
Syn a Duch Svátý jsou v lásce
jedno, a přece jsou sami sebou,
nerozdělení a nesmíšení, proto
byl stvořen muž a žena, aby by-
li v lásce jedno, a přesto zůsta-
li sami sebou. To je paradox lás-
ky: v sebedarování tomu druhé-
mu nalézat sám sebe.

„Dvojakost je důležitá,“ říká
papež, „eros je jakoby zakoře-
něn v samotné přirozenosti člo-
věka, Adam je ve stavu hledání,
aby »opustil svého otce i mat-
ku«, aby našel ženu, neboť pou-
ze ve vzájemném spojení před-
stavují kompletní lidství a stá-
vají se jedním tělem. Neméně
důležitý je druhý aspekt: na zá-
kladě zaměření obsaženého ve
stvoření eros člověka odkazuje
k manželství, což je svazek cha-
rakterizovaný jedinečností a de-
finitivností. Tak, jedině tak se re-
alizuje jeho niterné zaměření,
(...) manželství založené na vý-
lučné a definitivní lásce se stá-
vá obrazem vztahu Boha k jeho
lidu, a opačně platí, že způsob,
jakým miluje Bůh, se stává mí-
rou lidské lásky.“

To je výška, ke které jsme
všichni povoláni.

*VISION 2000 - 1/2007
překlad -lš-*

Zamyšlení před zmučenou Tváří

Velký papež Jan Pavel II. v posledních letech často opakoval výzvu, abychom v rozjímání patřili na Kristovu tvář. Je to tvář, která má mnoho výrazů. Postní doba nám staví před oči především zneuctěnou, zakrvácenou a poplivanou tvář zmučeného a zsilalého Odsouzence, která i tvrdého římského vladaře šokovala tím, jak je lidské tváří nepodobná. Když se filmový tvůrce pokusil představit divákům tuto Kristovu podobu co nejrealističtěji, byl obviňován ze sadomasochismu⁽¹⁾. Takové obviňování však přichází od těch, kterým řeč o krvi, ranách a bolesti vadí i v evangeliu, protože se jim jeví jako neslučitelná s tím, co si oni představují pod pojmem „radostná zvěst“.

Ve skutečnosti to, co Ježíš od svých učedníků naléhavě a opakovaně požaduje, jsou často výzvy, proti kterým se naše přirozenost bouří a které nepřátelé Kristovy pravdy pokládají za něco takřka chorobného. Stačí, abychom tato slova nevyslechli jen tak povrchně jako známou frázi a snažili se dobrat se i ve své představitosti jejich podstaty: „Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo. **Odumře-li**, přinese hojný užitok.“ Jestliže mi někdo chce sloužit, ať **vezme svůj kříž** a následuje mne. A to je výzva, kterou Pán několikrát opakuje, podobně jako varování: „Kdo má svůj život rád, **ztratí ho**.“ Nijak lákavě nezní ani doporučení: „Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i levou.“ Církvi jako vlastnímu Tělu, na které nás Ježíš narouboval při našem křtu jako na „vinný kmen“, abychom už nežili sami sobě, ale žili jeho životem, neslibil zde na zemi nic jiného než to, co i jeho provázelo po celý život: „Na Božím království se kdekdo dopouští násilí.“ „**Budou vás mučit a zabíjet**, u všech národů **budete v nenávisti**.“ „Vy budete kvílet a plakat a svět se bude radovat.“ „Ve světě budete mít souzení.“ „Kdo vás zabije,

bude se domnívat, že tím slouží Bohu.“ „**Děti povstanou proti rodičům a způsobí jim smrt**.“ Ježíšova slova nezůstala pouhou proklamací. Dějiny Církve jsou od samého počátku dějinami trpících a mučedníků, kteří prolili svou krev často za nepředstavitelného utrpení. S výjimkou Jana, který ovšem také podstoupil mučení, všichni apoštolové zemřeli mučednickou smrtí. Jako by se Pán chtěl odvděčit především utrpením a bolestí jak svým věrným apoštolům, tak i četným svým vyvoleným duším, které souhlasily s jeho nabídkou a přijaly na sebe dobrovolně nekrvavé mučednictví, často velice kruté a dlouhotrvající. Vždyť smysl tohoto jeho „druhého“ života v mystickém Těle – Církvi zůstává stále stejný: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo **dává život za své přátele**.“ „Nikdo mi život nebere, ale **já ho dávám dobrovolně**.“ Boží Syn oslavuje Otce tím, že sebeobětováním zachraňuje ty, kterým hrozí věčná záhuba. Naše víra nás učí, že Ježíš svou smrtí a zmrtyvýchvstáním přemohl hřích a smrt, avšak nic z toho ze světa nezmizelo. Z lidského pohledu by se mohlo zdát, jako by se ani po jeho smrti vlastně nic nezměnilo. Ale ve skutečnosti se **změnilo všechno**. To, co dosud bylo pouhé „neštěstí“ a „trest“, to se může stát nejvyšším dobrodíním, které opravdu přemáhá hřích, bolest a smrt. „Vezměte mé jho na sebe.“ „**Ježíšova láska posvětila utrpení a odňala mu hořkost**“ (Conchita Armida).

O velikonoční noci uslyšíme opět zpěv o „**šťastné víně**“, která nám zasloužila takového a tak velikého Vykupitele. Tento výraz používá obrat, kterému se v literární teorii říká metonymie. „Šťastnou“ nebyla samotná vína, ale ona milosrdná Boží odpověď a **velkorysé řešení**, které Bůh pro její nápravu zvolil. Obdivuhodným zázrakem Boží moci a milosrdenství je skutečnost, že vzpourou, ke které pohnul Satan člověka, Boží sláva nejen ne-

utrpěla, právě naopak, ještě více se rozmnožila a my sami k ní můžeme přispívat způsobem, jaký není dopřán ani andělům. Z toho, co mělo být původně pouze tragickým postihem za naši neposlušnost, učinil Bůh prostředek nápravy a nástroj své slávy. Jsme pozváni, abychom sjednoceni s Boží milosrdnou láskou byli nejen vykoupení, ale i Božími **spolupracovníky na vykoupení světa**. Když nás Ježíš zve k následování, chce, abychom ho mohli následovat až tam, kde je On, tj. **do jeho slávy**. Je to **sláva Vykupitele**, který dal „život za své přátele“.

Neznáme obdivuhodnou božskou ekonomiku, podle které Otec „převádí“ naše s láskou přijímané temné stránky života a oběti z konta utrpení na konto milosti a záchrany od záhuby. Je to však zřejmě podobný klíč, podle kterého převedl utrpení a smrt svého Syna na účet naší věčné záchrany. A nyní jako vykoupení jsme i my povoláni k roli spoluvykupitelů, pro které si Otec ponechal zvláštní „mezeru“ v plnosti Synových útrap, abychom je mohli svými útrapami přivádět k plnosti. Skládat účty z toho, zda jsme dali někomu najíst či napít, oblékli ho a navštívili v jeho vězení, má ve skutečnosti mnohem širší záběr, než jak by se na první pohled zdálo. Budeme „váženi“ také podle toho, nakolik jsme se jako údy Kristova těla zapojili aktivně do jeho nezištného vykupitelského díla, zda jsme mysleli jako On na záchranu ohrožených věčným hladem, věčnou žízň a věčným vězením. Nedílnou součástí naší věčné radosti a věčné slávy má být radost ze zástupu těch, kteří za svou záchranu vděčí nejen Beránkovi, ale také nám, protože jsme se nezištně přičinili o slávu a radost Kristova oslaveného mystického Těla.

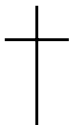
To je pro nás zdrojem velké útěchy. Ježíš Kristus Boží Syn dále žije ve své Církvi. Její poslání a její osud je v průběhu dějin

stejný, jako byl v čase jeho osobního pozemského života: dát svůj život za spásu světa. Takže všechno velmi rafinované, mnohostranné a vystupňované úsilí, jaké ďábel dnes vynakládá, aby zhanobil a zničil Kristovu Církev, bude mít stejný výsledek jako úsilí, které vynaložil, aby zhanobil Tvář Ježíše z Nazareta. **Můžeme přitom jen pasivně vyhlížet vytožený Boží zásah?** Naši každodenní starosti nejen v této postní době, ale v celém našem životě musí být, co bychom ze svých každodenních obtíží, ze svého utrpení a strádání mohli nasytit svou láskou a „přihodit“ na Kristovu misku, aby převážila ve prospěch záchrany tohoto hynoucího světa.

Vedle Kristovy tváře nemůžeme nevidět bolestiplnou tvář Mariinu. Maria je jednou z nás a je první z nás. Ona stála pod křížem naším jménem jako první vykoupená a v tom se dokonale přidružovala k svému Synu. Proč by se jí Bůh za všechno, co mu prokázala, měl odvděčit tím, že ji vystavil tak velkému utrpení? Protože to je utrpení, kterého si Otec nejvíce cení. Jaký by mělo její utrpení smysl, kdyby nebylo **spoluvykupitelské**? Ona nejdokonalěji vzala na sebe kříž a následovala svého Syna. Tak byla Maria na Golgotě první a nejpřednější zástupkyní Kristovy Církve, která se obětovala a trpěla nikoliv za sebe a za své hříchy. Porodila pod křížem v bolestech mystické Tělo svého Syna, aby v průběhu dějin bylo dále křížováno za spásu světa. To je důvod, proč potřebujeme, aby spoluvykupitelská role Ženy, která drtí hlavu Hada, byla **oficiálně přiznána** a vstoupila obecně do vědomí i víry všech věřících. Panna Maria je Matka Boží, je bez poskvrny počatá, je Nanebevzatá, protože je Spoluvykupitelka. Maria je naše Matka, protože jako naše Spoluvykupitelka nás vede k spoluúčasti na vykoupení.

-/š-

⁽¹⁾ chorobná rozkoš z týrání druhých i sebe

S důvěrou v Boží milosrdnou lásku oznamujeme všem spolubratrům, přátelům a známým, že po těžké nemoci odešel do Boží náruče

P. Petr Baran – Děda salesián Dona Boska

Zemřel v Brně uprostřed svých bratří salesiánů ve středu 28. února 2007 ve věku 80 let.

Za dar jeho života poděkujeme při mši svaté **v pátek 9. března 2007 ve 14.30 hodin v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů v Brně-Žabovřeskách.**

Jeho tělo pak uložíme na Ústředním hřbitově v Brně, kde spolu s ostatními salesiány bude očekávat slavné vzkříšení.

O modlitbu prosí spolubratři salesiáni a sestry Anežka a Jiřina. Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky

Další část čteny na pokračování Výzvy fatimského poselství uvedeme v příštím čísle. Děkuje za pochopení. Redakce

P. PETR BARAN – přezdívaný Děda, byl poctivý Slezan. Narodil se na slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu 8. 12. 1926 v Nižních Lhotách. Jako chlapec se stal chovancem salesiánského ústavu ve Fryštáku. První řeholní sliby skládal v Ořechově v srpnu 1945. Během salesiánské praxe (asistence) v Praze-Kobylisích byl v dubnu 1950 spolu s ostatními řeholníky internován do Oseku u Duchcova. Po pěti měsících nastoupil na vojnu k PTP. Tam strávil 40 měsíců. Po odchodu do civilu si musel najít zaměstnání. Nastoupil jako písař na Vysoké škole báňské v Ostravě. Svoji pilí se vypracoval na odborného instruktora pro obor palynologie.

12. dubna 1957 putoval do vězení a byl odsouzen za protistátní sdružování a podvracení republiky. Po 18 měsících byl propuštěn a nastoupil do zaměstnání ve Vítkovických železárnách. Tajně studoval a připravoval se na kněžské svěcení, které-

ho se dočkal teprve 13. prosince 1967 z rukou biskupa-salesiána Štěpána Trochty. A tak se mnter ocelových konstrukcí a později předseda závodního výboru ROH mohl těšit z kněžství, po kterém tolik toužil.

V září 1969, na pokyn svých představených, zveřejnil svoje kněžství. Brzy potom nastoupil do duchovní správy. Nejdříve jako kaplan do Třebovic u Ostravy a pak jako farář do Pustých Žibřidovic a Nových Losin na Šumpersku. Jeho působení v ateistickém prostředí bylo tak úspěšné, že bylo potřeba ho „umírnit“. 31. ledna 1974 byl odsouzen k 8 měsícům vězení. Po vykonání trestu se přestěhoval do Brna. Nastoupil jako sanitář do Nemocnice u svaté Anny. Odpoledne a večer se věnoval mládeži. Byl k dispozici pro rozhovory a svátost smíření. Po večerech pak vedl kroužky. Byla to setkávání se středoškoláky a vysokoškoláky, s nimiž probíral katechismus, asketiku a Písmo svaté. O prázdninách se vě-

„Salesiánské povolání je nádherné. Děkuji Pánu Bohu a Panně Marii, že jsem salesiánem. I když byl můj život velmi pestrý a prošel jsem mnoha protivenstvími, vždycky jsem byl šťastný...“

P. Petr Baran

noval duchovním cvičením v přírodě nebo na chalupách.

Po politické změně v listopadu 1989 byl vyzván svým ředitelem P. Oldřichem Medem, aby se ujal splnění slibu, který salesiáni dali Panně Marii ve vězení. Slíbili, že dosáhnou-li svobody a budou-li moci obnovit svou činnost, postaví k její cti v Brně-Žabovřeskách kostel. Petr Baran v tom viděl Boží vůli a s houževnatostí jemu vlastní se pustil do díla. Kostel byl posvěcen v květnu 1995.

Kromě budování kostela a střediska mládeže se věnoval pastoraci. Každé prázdniny vedl několik turnusů duchovních cvičení pro mládež, o víkendech pořádal duchovní obnovy, vedl biblické hodiny, kázal, zpovídal.

Jak často připomínal svým spolubratrům, dohodl se s Hospodinem, že bude žít do 80 let. Oslavy osmdesátých narozenin prožil ještě v plné síle jako poděkování za dary, kterými ho Bůh zahrnul. Brzy se ohlásila zhoubná nemoc, která rychle ubírala jeho síly. Naposledy veřejně vystoupil v kostele v Brně-Žabovřeskách na slavnost svatého Jana Boska, kde se se svými přáteli rozloučil slovy: „Očekávám vás všechny v nebi.“

V závěru života ho v těžké nemoci doprovázela řada dobrých lidí, kterým patří velké poděkování.

-red-

TELEVIZE NOE

■ Vysílání denně 8.00 - 12.00 a 18.00 - 24.00

■ Denně: 8.00; 18.00; 21.35 - Dnešek v kalendáři

■ 11.45; 18.35 - Pohádka ■ Po-Pá: 11.55; 20.00 - Z pokladů duše

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Změna programu vyhrazena. Vysvětlivky: d = dokument, k = koncert, f = film

Ne 11. 3.: 8.02, 11.55, 18.02 Malý biblický příběh (7) 8.05 Highlight (5) 8.35 Na koberečku (17) 8.50 Střelná 9.00 Přání 9.15 Rodina je... 9.50 Setkání s hostem 10.30 Mše svatá 12.00 Modlitba Anděl Páně z Vatikánu 18.05 Pohádka pro děti 19.35 Národní park Capitol Reef, Stonehenge, Chichen Itza a Tulum 20.05 Octava dies 20.35 Noemův starý biograf - Rožina sebranec 22.05 Čtème z křesťanských periodik 22.20 Noemova pošta 23.20 Misijní magazín - Ukrajina.

Po 12. 3.: 8.05, 18.05 Zaváté šlépěje - křížová cesta 8.35 Na koberečku (17) 8.50 Klipy 9.00 Noční univerzita - Milosrdný Otec 10.00, 19.00 Machu Picchu, Borobudur, Luxor 10.30 Octava dies 11.00, 21.00 Setkání s hostem - Zdeněk Růžička 11.40 Klip 18.45 Střelná na Hornolidečsku 19.30 Po stopách Ježíše Krista (4) 20.05 Mezi nebem a zemí (12) 20.45 Čtème z křesťanských periodik 21.45 Na koberečku (18) 22.00 Noční univerzita - Jan Pavel II. (2) 23.00 Noemova pošta.

Út 13. 3.: 8.05 Highlight (5) - zahraniční spolupřevážná scéna 8.35, 19.30 Lumen 2000 (12) 9.00, 18.45 Čtème z křesťanských periodik 9.15, 22.30 Noemova pošta 10.45 Atlas Charity - Frýdek-Místek 10.55 Poltón klub (20) 18.05 Dětská televize 19.00 Topkapi, Paříž, Delfy 20.05

Bez hábitu - magazín o řeholních komunitách 21.05 Přání 21.20 Klipy 21.30 Kinematograf múz - Umění 22.30 Octava dies.

St 14. 3.: 8.05 Dougga, Koloseum, Real Alcázar 8.35 Klip 8.40, 21.35 Atlas Charity - Frýdek-Místek 8.50, 21.35 Dětská televize 9.20 Hlubinami vesmíru (2) 10.25, 22.55 Generální audience papeže Benedikta XVI. 18.05 Po stopách Ježíše Krista (5) 18.45 Štúdio AHA (1) 19.25 Setkání s hostem 20.08 Poltón klub (21) 21.05 Noc temnoty a síla milosti 21.35 Atlas Charity - Ostrov 21.40 Valašská Polanka 21.55 Noční univerzita - Milosrdný Otec.

Čt 15. 3.: 8.05 Noc temnoty a síla milosti 8.30 Baterka (1) 9.00 Noční univerzita - Jan Pavel II. (2) 10.00 Poltón klub (21) 10.55 Valašská Polanka 11.05, 21.45 Klip 11.10 Atlas Charity - Ostrov 11.15, 19.00 Machu Picchu, Borobudur, Luxor 18.05 Highlight (5) 19.30 Octava dies 20.05, 23.20 Lumen 2000 (13) 20.35 Pozvání na skleničku - Jaroslav Hrubý 21.15 Zaváté šlépěje 2006 21.50 Po stopách Ježíše Krista (5) 22.20 Kinematograf múz - Umění.

Pá 16. 3.: 8.05, 22.30 Po stopách Ježíše Krista (5) 8.30 Lumen 2000 (13) 9.05 Klip 9.10, 21.30 Bez hábitu 10.10, 19.30 Topkapi, Paříž, Delfy 10.40 Na koberečku (18) 10.55, 21.15 At-

las Charity 11.00 Přání 11.15, 18.05 Zaváté šlépěje 18.45 Valašská Polanka 19.00 Dětská televize 20.05 Koncert 23.00 Noční univerzita - Jan Pavel II. (2).

So 17. 3.: 8.02; 11.55; 20.00 Malý biblický příběh (8) 8.05 Valašská Polanka 8.20, 19.00 Petrův, Velká čínská zeď, Taj Mahal 8.50 Čtème z křesťanských periodik 9.00 Pohádka pro děti 10.30 Mezi nebem a zemí (12) 11.10 Atlas Charity 11.15 Lumen 2000 (13) 18.02 Highlight (6) 18.45 Přání 19.30 Křížovatky - Svatopluk Karásek (3) 20.05 Credo Fis moll - Miloš Bok 21.05 Klip 21.10 Na koberečku (18) 21.25 Noc temnoty a síla milosti 21.55 Poltón klub (21) 22.50 Noční univerzita - P. Milan Bubák, SVD.

Ne 18. 3.: 8.02, 11.55, 18.02 Malý biblický příběh (9) 8.05 Highlight (6) 8.35 Na koberečku (18) 8.50 Valašská Polanka 9.00 Přání 9.15 Noc temnoty a síla milosti 9.45 Pozvání na skleničku - Jaroslav Hrubý 10.30 Mše svatá 12.00 Modlitba Anděl Páně z Vatikánu 18.05 Baterka (2) 19.35 Národní park Capitol Reef, Stonehenge, Chichen Itza a Tulum 20.05 Octava dies 20.35 Sen o růži - muzikál 22.05 Čtème z křesťanských periodik 22.20 Hlubinami vesmíru (2) 23.20 Bez hábitu.

Poselství Královny míru

Drahe děti! Otevřete v této postní době vaše srdce Božímu milosrdenství. Nebeský Otec chce zbavit otroctví hříchu každého z vás. Proto, děti moje, využijte tento čas a skrze setkání s Bohem ve zpovědi opusťte hřích a rozhodněte se pro svatost. Učiňte to z lásky k Ježíši, který vás všechny vykoupil svou Krví, abyste byly šťastny a v míru. Nezapomeňte, děti moje: vaše svoboda je vaše slabost, proto následujte s vážností má poselství. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. 2. 2007

POZVÁNKA NA POUŤ DO MONTICHIARI

MONTICHIARI – Rosa Mystica – pouť obětovaná za kněze, bohoslovce, řeholníky a řeholnice. **Odjezd:** v pátek 4. 5. 2007 v 16 hod. z Hodonína, v 18 hod. z Brna. **Příjezd:** v neděli 6. 5. 2007 ráno. Cena 1600 Kč. Nocleh cestou tam i zpět v autobuse. Sobotní program: mše sv. v Dómě, domek a hrob Pierini Gilli, obchod s devocionáliemi, mezinárodní slavnostní procesí se sochami a květinami ve Fontanele (pořádá OPUS ROSA MYSTICA), česká mše sv., křížová cesta, osobní volno. Odjezd do ČR v 18 hod. Poutě vede otec Jaroslav Stříž.

Přihlášky (do 15. dubna 2007): Zdenka Hanáčková, Nová 103, 696 11 Mutěnice, tel.: 518 370 892, mobil: 732 554 507.

Centrum pro rodinný život a farnost Šternberk vás zvou na již **tradiční Poutě manželů ve Šternberku v chrámu Zvěstování Panny Marie** s duchovní obnovou pro manželské páry, kterou vede biskup Pavel Posád z Litoměřic – **v sobotu 24. března 2007** před Slavností Zvěstování Páně.

Program poutě: 9.30 – modlitba radostného růžence, příležitost ke svátosti smíření ● 10.00 – mše sv. s obnovou manželských slibů, hlavní celebrant biskup Pavel Posád ● 12.00 – oběd v jídelně lesnického učiliště ● 13.00 – duchovní program, přednášky a beseda s biskupem Pavlem Posádem ● 16.00 – adorace a závěr poutě ve farním kostele.

Kdo se zúčastní celého programu i s obědem, přihlašujte se nejpozději do 20. března 2007 na adresu: Římskokatolická farnost Šternberk, Farní 3, 785 01, tel.: 585 013 714, email: farasternberk@seznam.cz.

Českomoravská Fatima, Fatimský apoštolát v ČR vás zve **17. 3. 2007** na **Regionální setkání Fatimského apoštolátu v Praze**. Program bude zahájen ve 13.30 hodin modlitbou růžence v kostele P. Marie Sněžné v Praze 1, ve 14 hodin následuje mše svatá. Od 15 hodin program pokračuje ve velkém sále františkánského kláštera přednáškou P. P. Dokládala a Mgr. Hany Frančákové, zakončení je v 17 hodin.

Matice svatokopecká ve spolupráci s duchovními správci pořádá **v sobotu 24. března 2007 v době od 9 do 12 hodin** ve Francouzském sále fary na Svatém Kopečku u Olomouce **postní duchovní obnovu** pod vedením P. Gorazda. Srdečně zveme.

VÉRITÉ Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje
má termíny poutí do září 2007

3.4. - 10.4.	Velikonoce	1780 Kč+5,5€*5 noci
29.4. - 5.5.	Sv. Josefa, zjevení pro Mirjanu	1880 Kč+6€*4 noci
3.5. - 10.5.	Panny Marie Prostřednice	1980 Kč+6€*5 noci
24.5.-31.5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	2080 Kč+6€*5 noci
30.5. - 5.6.	Navšt. PM, N. Trojice, zj. pro Mirjanu	1980 Kč+6€*4 noci
13.6.-19.6.	Srdce Ježíšova a Mariína	1980 Kč+6€*4 noci
20.6.-27.6.	26. výročí zjevení Panny Marie	2080 Kč+6,5€*5 noci
30.6. - 7.7.	1.p. poutě, kněz, seminář, zj. pro Mirjanu	1880 Kč+6€*5 noci
12.7.-20.7.	2. prázdninová poutě+1.den u moře	1980 Kč+6€*5 noci
29.7. - 7.8.	Festival mládeže +1.den u moře	2190 Kč+6€*6 noci
30.7. - 7.8.	Festival mládeže	2090 Kč+6€*5 noci
12.8.-18.8.	Nanebevzetí Panny Marie	1980 Kč+6€*4 noci
19.8.-25.8.	Panny Marie Královny	1980 Kč+6€*4 noci
27.8. - 3.9.	3.p. poutě, zj. pro Mirjanu, 1. den moře	2080 Kč+6€*5 noci

Kněží a řeholníci cestují zdarma. Je zajištěno tlumočení i večerních bohoslužeb vlastní vysílačkou. Ubytování je do 600 m od kostela.

Přihlášky na uvedené adrese, nebo tel: 222324617,
fax: 222321294, e-mail: cestovka@verite.cz

Liturgická čtení

Neděle 11. 3. – 3. neděle postní

1. čt.: Ex 3,1-8a.13-15
Ž 103(102),1-2.3-4.6-7.8+11
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
2. čt.: 1 Kor 10,1-6.10-12
Ev.: Lk 13,1-9
Slovo na den: Okopám ho a pohnojím.

Ev.: Mt 5,17-19

Slovo na den: Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon.

Čtvrtek 15. 3. – ferie

1. čt.: Jer 7,23-28
Ž 95(94),1-2.6-7.8-9
Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce.“*)
Ev.: Lk 11,14-23
Slovo na den: Přemůže ho.

Pátek 16. 3. – ferie

1. čt.: Oz 14,2-10
Ž 81(80),6c-8a.8bc-9.10-11ab.14+17
Odp.: srov. 11.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)
Ev.: Mk 12,28b-34
Slovo na den: Víc než všechny oběti a dary.

Sobota 17. 3. – připomínka sv. Patrika

1. čt.: Oz 6,1-6
Ž 51(50),3-4.18-19.20-21ab
Odp.: Oz 6,6 (*Chci lásku, a ne obět.*)
Ev.: Lk 18,9-14
Slovo na den: Docela vzadu.

Pondělí 12. 3. – ferie

1. čt.: 2 Král 5,1-15a
Ž 42(41),2.3; 43(42),3.4
Odp.: srov. 42(41),3 (*Má duše žízní po živém Bohu, kdy už ho spatřím tvář v tvář?*)
Ev.: Lk 4,24-30
Slovo na den: Není vítán.

Úterý 13. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,25.34-43
Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9
Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)
Ev.: Mt 18,21-35
Slovo na den: Smilovat se nad svým polusulužebníkem.

Středa 14. 3. – ferie

1. čt.: Dt 4,1.5-9
Ž 147,12-13.15-16.19-20
Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 3.	PO 12. 3.	ÚT 13. 3.	ST 14. 3.	ČT 15. 3.	PÁ 16. 3.	SO 17. 3.
Antifona	270	270	270	270	270	270	270
Žalm	783	783	783	783	783	783	783
Ranní chvály:							
Hymnus	270	271	272	271	272	271	272
Antifony	338	1046	1062	1076	1092	1107	1123
Žalmy	1030	1046	1062	1076	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	338	342	345	348	352	355	359
Antifona k Zach. kantiku	338	342	345	349	352	356	359
Prosby	338	342	346	349	352	356	359
Záv. modlitba	339	343	346	349	353	356	360
Modlitba během dne:							
Hymnus	273	273	273	273	273	273	273
Antifony	273	273	273	273	273	273	273
Žalmy	1035	1051	1067	1081	1097	1113	1128
Krátké čtení	339	343	346	350	353	356	360
Záv. modlitba	339	343	346	349	353	356	360
Nešpory:							
Hymnus	268	268	268	269	268	268	268
Antifony	336	340	1056	1071	1086	1102	1118
Žalmy	1025	1040	1057	1072	1087	1102	1133
Kr. čtení a zpěv	336	341	344	347	351	354	361
Ant. ke kant. P. M.	337	341	344	347	351	354	362
Prosby	337	341	344	348	351	355	362
Záv. modlitba	339	339	343	346	349	353	364
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PŮJDEME S NÍM

Ilustrovaná křížová cesta pro děti od 9 do 14 let.

AVE • Brož., 140 x 154 mm, 36 stran, 15 Kč

DEN, KDY ZEMŘEL KRISTUS

Jim Bishop • Překlad *Jan Čulík*

Kniha pojednává o dni, kdy zemřel Ježíš Nazaretský (jde o pohled spíše žurnalisticko-historický než teologický). Začíná v šest hodin večer, což je začátek židovského dne, kdy Ježíš s deseti apoštoly prošel průsmykem mezi Olivovou horou a horou Pohoršení do Jeruzaléma k Poslední večeři. Končí ve tři hodiny odpoledne následujícího dne, kdy byl Ježíš sňat z kříže.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání třetí, v KN první • Váz., A5, 358 stran, 299 Kč

PASCHA - PUTOVÁNÍ ZA NEPOMÍJEJÍCÍM

Raniero Cantalamessa •

Překlad *Ctirad V. Pospíšil Th.D., OFM*

Čtyři meditace papežského kazatele (od r. 1980) o velikonočním tajemství, které zazněly za přítom-

nosti papeže, kardinálů, biskupů a prelátů římské kurie v poslední době a během velkopátečních obřadů ve Svatopetrské bazilice v roce 2004.

Paulínky • Brož., 115 x 174 mm, 88 stran, 110 Kč

S LÁSKOU

Brožurka kapesního formátu, která je určena pro zamilované, snoubence, novomanžele i manžele jakéhokoliv věku. Obsahuje jednotlivé modlitby, úryvky z učení církve a další zamyšlení, které připomínají, že láska je darem dvou osob sobě navzájem a zároveň je darem Božím. Text je doprovázen ilustrativními barevnými fotografiemi.

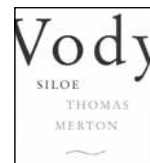
Paulínky • Brož., A7, křídový papír, 32 stran, 30 Kč

VODY SILOE

Thomas Merton • Překlad *Daniel Nečas*

Na klíčových, často velmi dramatických událostech z dějin cisterciáků přísné observance autor ukazuje vnitřní krásu mnišského života a hodnoty, kterými je tento život nesen. Díky živému vypravěčskému stylu se čtenář takřka stává součástí tohoto velkého, i když pro svět nenápadného díla Boží chvály.

Krystal OP ve spolupráci s klášteřem trapistů v Novém Dvoře • Váz., přebal, 164 x 190 mm, 272 stran, 295 Kč

Prodejna na Dolním nám. v Olomouci bude otevřena v r. 2007 i o těchto sobotách: 17. 3., 31. 3., 14. 4., 21. 4., 12. 5.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + 1

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého čj. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávkový týdeník a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, čj. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církve autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugerje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.